

บทที่ 4

ผลการวิจัย และข้อวิจารณ์

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา พฤติกรรมการบริโภคอาหารไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ภูมิภาคศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา ได้ทำการศึกษา และนำเสนอผลการวิจัย และวิเคราะห์ข้อมูล โดยจำแนกออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะพื้นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดฉะเชิงเทรา

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดฉะเชิงเทรา

ตอนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะพื้นฐานกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดฉะเชิงเทรา

ตอนที่ 1 ลักษณะพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 365 คน มีลักษณะพื้นฐานทั่วไป จำแนกผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

เพศ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดฉะเชิงเทราที่เป็นกลุ่มตัวอย่างพบว่าเป็นเพศหญิง ร้อยละ 69.0 และเป็นเพศชาย ร้อยละ 31.0 (ตารางที่ 1)

อายุ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดฉะเชิงเทราที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีอายุเฉลี่ย 16.88 ปี โดยมีอายุต่ำสุด 15 ปี และสูงสุดอายุ 20 ปี ซึ่งพบว่าร้อยละ 35.9 มีอายุ 17 ปี รองลงมาอายุ 16 ปี ร้อยละ 29.0 และมีเพียงร้อยละ 0.3 มีอายุ 20 ปี (ตารางที่ 1)

ระดับการศึกษาของบิดา

ระดับการศึกษาของบิดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา ร้อยละ 49.9 มีการศึกษาระดับประถมศึกษา รองลงมาร้อยละ 41.1 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา และมีเพียงร้อยละ 4.4 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และสูงกว่า (ตารางที่ 1)

ระดับการศึกษาของมารดา

ระดับการศึกษาของมารดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดฉะเชิงเทรา ร้อยละ 67.1 มีการศึกษาระดับประถมศึกษา รองลงมาร้อยละ 22.0 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา และมีเพียงร้อยละ 3.0 มีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า (ตารางที่ 1)

อาชีพของบิดา

อาชีพของบิดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา ร้อยละ 52.9 มีอาชีพรับจ้าง รองลงมาร้อยละ 23.6 มีอาชีพเกษตรกรกรรม และร้อยละ 6.0 ระบุว่าไม่มีอาชีพ (ตารางที่ 1)

อาชีพของมารดา

อาชีพของมารดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา ร้อยละ 48.5 มีอาชีพรับจ้าง รองลงมาร้อยละ 20.0 มีอาชีพเกษตรกรกรรม และร้อยละ 7.4 มีอาชีพแม่บ้าน (ตารางที่ 1)

รายได้ของครอบครัว

ครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีรายได้เฉลี่ย ต่อเดือน 12,835.88 บาท โดยมีรายได้ต่ำสุดต่อเดือน 1,000 บาท และสูงสุด 80,000 บาท ซึ่งพบว่า ร้อยละ 35.3 มีรายได้ระหว่าง 5,000 – 9,999 บาท รองลงมาร้อยละ 25.8 มีรายได้ 10,000 – 14,999 บาท และร้อยละ 15.9 มีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาท ต่อเดือน (ตารางที่ 1)

สภาพที่อยู่อาศัย

จากการศึกษาสภาพที่อยู่อาศัยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า ร้อยละ 78.1 อาศัยอยู่กับบิดามารดา รองลงมาร้อยละ 14.2 อาศัยอยู่กับญาติ และอยู่หอพัก ร้อยละ 2.5 (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 ลักษณะพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา

(n = 365)		
ลักษณะพื้นฐาน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เพศ		
หญิง	252	69.0
ชาย	113	31.0
อายุ		
15 ปี	27	7.4
16 ปี	106	29.0
17 ปี	131	35.9
18 ปี	87	23.8
19 ปี	13	3.6
20 ปี	1	0.3
Range = 15 – 20		
$\bar{X} = 16.88$		

ตารางที่ 1 (ต่อ)

(n = 365)		
ลักษณะพื้นฐาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับการศึกษาของบิดา		
ประถมศึกษา	182	49.9
มัธยมศึกษา	150	41.1
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	17	4.6
ปริญญาตรี หรือสูงกว่า	16	4.4
ระดับการศึกษาของมารดา		
ประถมศึกษา	245	67.1
มัธยมศึกษา	80	22.0
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	11	3.0
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	29	7.9
อาชีพของบิดา		
รับจ้าง	193	52.9
ค้าขาย	39	10.7
รับราชการและรัฐวิสาหกิจ	25	6.8
เกษตรกรกรรม	86	23.6
ไม่มีอาชีพ	22	6.0
อาชีพของมารดา		
รับจ้าง	177	48.5
ค้าขาย	56	15.3
รับราชการและรัฐวิสาหกิจ	32	8.8
เกษตรกรกรรม	73	20.0
แม่บ้าน	27	7.4

ตารางที่ 1 (ต่อ)

(n = 365)

ลักษณะพื้นฐาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รายได้ของครอบครัว (บาท / เดือน)		
น้อยกว่า 5,000	58	15.9
5,000 - 9,999	129	35.3
10,000 - 14,999	94	25.8
15,000 บาท และมากกว่า	84	23.0
Range = 1,000 - 80,000		
$\bar{X}$ = 12,835.88		
สภาพที่อยู่อาศัย		
อยู่กับบิดา มารดา	285	78.1
อยู่กับญาติ	52	14.2
อยู่บ้านเช่า	19	5.2
อยู่หอพัก	9	2.5

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
จังหวัดฉะเชิงเทรา

ความบ่อยในการรับประทานอาหาร

จากการศึกษาพฤติกรรมการบริโภคอาหารเข้าของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทราพบว่า นักเรียนร้อยละ 53.2 รับประทานอาหารเข้าเป็นบางวัน รองลงมาร้อยละ 39.2 รับประทานอาหารเข้าทุกวัน และมีเพียงร้อยละ 7.7 ไม่รับประทานอาหารเข้า

การรับประทานอาหารกลางวัน ร้อยละ 74.2 รับประทานอาหารกลางวันทุกวัน รองลงมาคือร้อยละ 23.8 รับประทานอาหารกลางวันเป็นบางวัน และน้อยที่สุดคือร้อยละ 1.9 ไม่รับประทานอาหารกลางวัน

การรับประทานอาหารเย็นร้อยละ 68.2 รับประทานอาหารเย็นทุกวัน รองลงมาคือร้อยละ 29.3 รับประทานอาหารเย็นเป็นบางวัน และร้อยละ 2.5 ไม่รับประทานอาหารเย็น

การรับประทานอาหารว่าง ร้อยละ 60.3 รับประทานอาหารว่างเป็นบางวัน รองลงมาคือร้อยละ 34.5 รับประทานอาหารว่างทุกวัน และร้อยละ 5.2 ไม่รับประทานอาหารว่าง (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 ความบ่อยในการรับประทานอาหาร

พฤติกรรมกรบริโภค	(n = 365)			
	มื้ออาหาร			
	เช้า (ร้อยละ)	กลางวัน (ร้อยละ)	เย็น (ร้อยละ)	ว่าง (ร้อยละ)
รับประทานอาหารทุกวัน	143 (39.2)	271 (74.2)	249 (68.2)	126 (34.5)
รับประทานอาหารบางวัน	194 (53.2)	87 (23.8)	107 (29.3)	220 (60.3)
ไม่รับประทาน	28 (7.7)	7 (1.9)	9 (2.5)	19 (5.2)

แหล่งที่มาของอาหารที่รับประทาน

จากการศึกษาแหล่งที่มาของอาหารที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา รับประทานอาหารมื้อเช้า ร้อยละ 60.8 มาจากบ้าน รองลงมาร้อยละ 21.9 มาจากร้านค้าในโรงเรียน ร้อยละ 12.1 มาจากร้านสะดวกซื้อ และน้อยที่สุดร้อยละ 5.2 มาจากตลาด (ตารางที่3)

ส่วนแหล่งที่มาของอาหารมื้อกลางวันที่นักเรียนรับประทาน ร้อยละ 81.9 คือ ร้านค้าในโรงเรียน และมี 2 อันดับที่เท่ากันคือ ร้อยละ 7.7 มาจากบ้านและร้านสะดวกซื้อ และร้อยละ 2.7 มาจากตลาด (ตารางที่ 3)

แหล่งที่มาของอาหารมื้อเย็นร้อยละ 83.0 มาจากบ้าน และร้อยละ 8.2 มาจากร้านสะดวกซื้อ ร้อยละ 7.9 มาจากตลาด และร้อยละ 0.8 มาจากร้านค้าในโรงเรียน (ตารางที่ 3)

แหล่งที่มาของอาหารว่าง ร้อยละ 45.2 มาจากร้านสะดวกซื้อ รองลงมาคือ ร้อยละ 35.1 มาจากบ้าน ร้อยละ 12.6 มาจากตลาด และน้อยที่สุดคือร้อยละ 7.1 มาจากร้านค้าในโรงเรียน (ตารางที่ 3)

โดยสรุปจะพบว่าบ้านเป็นแหล่งที่มาของอาหารมื้อเช้า และมื้อเย็นของนักเรียนส่วนใหญ่ และร้านค้าในโรงเรียนเป็นแหล่งที่มาของอาหารมื้อกลางวันของนักเรียนส่วนใหญ่ (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 แหล่งที่มาของอาหารที่นักเรียนรับประทาน

แหล่งที่มา	มื้ออาหาร (n = 365)			
	มื้ออาหาร			
	เช้า (ร้อยละ)	กลางวัน (ร้อยละ)	เย็น (ร้อยละ)	ว่าง (ร้อยละ)
บ้าน	222 (60.8)	28 (7.7)	303 (83.0)	128 (35.1)
ร้านสะดวกซื้อ	44 (12.1)	28 (7.7)	30 (8.2)	165 (45.2)
ตลาด	19 (5.2)	10 (2.7)	29 (7.9)	46 (12.6)
ร้านค้าในโรงเรียน	80 (21.9)	299 (81.9)	3 (0.8)	26 (7.1)

สถานที่ที่รับประทานอาหาร

จากการศึกษาสถานที่ที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรารับประทานอาหารเช้า ร้อยละ 71.8 รับประทานอาหารที่บ้าน รองลงมาคือ ร้อยละ 23.6 รับประทานอาหารเช้าที่ร้านค้าในโรงเรียน และร้อยละ 4.7 รับประทานอาหารเช้าที่ร้านอาหาร (ตารางที่ 4)

สถานที่ที่นักเรียนรับประทานอาหารมื้อกลางวัน ร้อยละ 82.7 รับประทานอาหารกลางวันที่ร้านค้าในโรงเรียน ร้อยละ 10.7 รับประทานอาหารกลางวันที่บ้าน และร้อยละ 6.2 รับประทานอาหารมื้อกลางวันที่ร้านอาหารในตลาด (ตารางที่ 4)

สถานที่ที่นักเรียนรับประทานอาหารมื้อเย็นเกือบทั้งหมด ร้อยละ 92.3 รับประทานอาหารเย็นที่บ้าน และร้อยละ 4.9 รับประทานอาหารมื้อเย็นที่ร้านอาหารในตลาด ร้อยละ 2.7 รับประทานอาหารมื้อเย็นที่ร้านค้าในโรงเรียน (ตารางที่ 4)

สถานที่ที่นักเรียนรับประทานอาหารว่าง ร้อยละ 71.8 รับประทานอาหารว่างที่บ้าน ร้อยละ 15.1 รับประทานอาหารว่างที่ร้านอาหารในตลาด ร้อยละ 13.2 รับประทานอาหารว่างที่ร้านค้าในโรงเรียน (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 สถานที่ที่นักเรียนรับประทานอาหาร

สถานที่	มื้ออาหาร			
	เช้า	กลางวัน	เย็น	ว่าง
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)
บ้าน	262 (71.8)	39 (10.7)	337 (92.3)	262 (71.8)
ร้านอาหารในตลาด	17 (4.7)	24 (6.6)	18 (4.9)	55 (15.1)
ร้านค้าในโรงเรียน	86 (23.6)	302 (82.7)	10 (2.7)	48 (13.2)

บุคคลที่นักเรียนไปรับประทานอาหารด้วย

จากการศึกษาบุคคลที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทราไปรับประทานอาหารมือเช้าด้วยพบว่า ร้อยละ 33.4 รับประทานอาหารมือเช้าคนเดียว รองลงมา ร้อยละ 28.5 รับประทานอาหารมือเช้ากับเพื่อน ร้อยละ 27.4 รับประทานอาหารมือเช้ากับพ่อแม่ ร้อยละ 10.7 รับประทานอาหารมือเช้ากับญาติหรือผู้ปกครอง (ตารางที่ 5)

การรับประทานอาหารมือกลางวัน พบว่าร้อยละ 91.5 รับประทานอาหารมือกลางวันกับเพื่อน ร้อยละ 4.1 รับประทานอาหารมือกลางวันกับพ่อแม่ ร้อยละ 2.7 รับประทานอาหารมือกลางวันคนเดียว ร้อยละ 1.6 รับประทานอาหารมือกลางวันกับญาติหรือผู้ปกครอง (ตารางที่ 5)

การรับประทานอาหารเย็นพบว่าร้อยละ 57.5 นักเรียนรับประทานอาหารเย็นกับพ่อแม่ รองลงมาคือร้อยละ 22.2 รับประทานอาหารเย็นกับญาติหรือผู้ปกครอง ร้อยละ 16.7 รับประทานอาหารเย็นคนเดียว และร้อยละ 3.6 รับประทานอาหารเย็นกับเพื่อน (ตารางที่ 5)

การรับประทานอาหารว่าง ร้อยละ 42.2 รับประทานอาหารว่างคนเดียว รองลงมาคือร้อยละ 29.3 รับประทานอาหารว่างกับเพื่อน ร้อยละ 19.5 รับประทานอาหารว่างกับพ่อแม่ และร้อยละ 9.0 รับประทานอาหารว่างกับญาติหรือผู้ปกครอง (ตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 บุคคลที่นักเรียนไปรับประทานอาหารด้วย

บุคคล	มื้ออาหาร (n = 365)			
	เช้า (ร้อยละ)	กลางวัน (ร้อยละ)	เย็น (ร้อยละ)	ว่าง (ร้อยละ)
เพื่อน	104 (28.5)	334 (91.5)	13 (3.6)	107 (29.3)
พ่อ แม่	100 (27.4)	15 (4.1)	210 (57.5)	71 (19.5)
ญาติ / ผู้ปกครอง	39 (10.7)	6 (1.6)	81 (22.2)	33 (9.0)
รับประทานอาหารคนเดียว	122 (33.4)	10 (2.7)	61 (16.7)	154 (42.2)

เหตุผลในการรับประทานอาหารไทย

จากการศึกษาเหตุผลในการรับประทานอาหารไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่าร้อยละ 30.1 อาหารไทยมีคุณค่าทางโภชนาการ รองลงมา ร้อยละ 20.0 อาหารไทยหาซื้อได้ง่าย และร้อยละ 13.4 รับประทานอาหารไทยตามพ่อแม่ (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 เหตุผลของนักเรียนในการรับประทานอาหารไทย

(n = 365)

เหตุผล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มีคุณค่าทางโภชนาการ	110	30.1
หาซื้อง่าย	73	20.0
มีรสชาติกลมกล่อม	71	19.5
เป็นอาหารประจำชาติ	62	17.0
รับประทานตามพ่อแม่	49	13.4

เหตุผลที่ไม่รับประทานอาหารไทย

จากการศึกษาเหตุผลที่ไม่รับประทานอาหารไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่าร้อยละ 56.4 อยากเปลี่ยนรสชาติ รองลงมาร้อยละ 12.0 อาหารไทยหาซื้อยาก และไม่มีคนทำให้รับประทาน ร้อยละ 4.4 มีเหตุผลคือไม่ทันสมัย (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 เหตุผลของนักเรียนที่ไม่รับประทานอาหารไทย

(n = 365)

เหตุผล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
อยากเปลี่ยนรสชาติ	206	56.4
หาซื้อยาก / ไม่มีคนทำให้รับประทาน	44	12.0
อยากเรียนรู้วัฒนธรรมการกินของชาติอื่น	28	7.7
กินตามเพื่อน	27	7.4
ไม่รู้จักและไม่เคยรับประทานมาก่อน	23	6.3
รับประทานไม่สะดวก	21	5.8
ไม่ทันสมัย	16	4.4

ลักษณะที่น่าสนใจของอาหารไทย

จากการศึกษาลักษณะที่น่าสนใจของอาหารไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดฉะเชิงเทราพบว่า ร้อยละ 40.3 อาหารไทยมีคุณค่าทางโภชนาการ รองลงมาร้อยละ 30.1 บ่งบอกถึงวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย ร้อยละ 9.3 อาหารไทยมีสีสันสวยงาม (ตารางที่ 8)

ตารางที่ 8 ลักษณะที่น่าสนใจของอาหารไทย

(n = 365)

ลักษณะของอาหาร	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มีคุณค่าทางโภชนาการ	147	40.3
บ่งบอกถึงวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย	110	30.1
เป็นอาหารรสจัด	74	20.3
มีสีสันสวยงาม	34	9.3

โอกาสในการรับประทานอาหารไทย

จากการศึกษาโอกาสในการรับประทานอาหารไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดฉะเชิงเทราพบว่าส่วนใหญ่ ร้อยละ 80.5 รับประทานเป็นอาหารประจำวัน และร้อยละ 19.5 รับประทานอาหารไทยในโอกาสพิเศษ เช่น วันเกิด งานสังสรรค์ (ตารางที่ 9)

ตารางที่ 9 โอกาสในการรับประทานอาหารไทย

(n = 365)

โอกาส	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เป็นอาหารประจำวัน	294	80.5
ในโอกาสพิเศษ เช่น ในวันเกิด งานสังสรรค์	71	19.5

อาหารไทยที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรารับประทาน

แกงใส่กะทิ

จากการศึกษาพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่าแกงใส่กะทิที่นักเรียนส่วนใหญ่รับประทานคือ แกงเขียวหวาน (77.0%) ซึ่งส่วนใหญ่รับประทาน 1-2 มื้อต่อสัปดาห์ (71.8%) รองลงมา คือ แกงเผ็ดไก่ (71.0%) ซึ่งส่วนใหญ่รับประทาน 1-2 มื้อต่อสัปดาห์ (60.3%) ส่วนแกงใส่กะทิที่นักเรียนส่วนใหญ่ไม่รับประทาน คือ แกงคั่วหอยขม (63.3%) (ตารางที่10)

ตารางที่ 10 การรับประทานแกงใส่กะทิของนักเรียนใน 1 สัปดาห์จำแนกตามจำนวนมื้อ

(n = 365)

รายการ	ความบ่อยในการรับประทาน				
	1-2 มื้อ (ร้อยละ)	3-4 มื้อ (ร้อยละ)	5-6 มื้อ (ร้อยละ)	ทุกมื้อ (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)
แกงเขียวหวาน	262 (71.8)	14 (3.8)	4 (1.1)	1 (0.3)	84 (23.0)
แกงเผ็ดไก่	220 (60.3)	32 (8.8)	6 (1.6)	1 (0.3)	106 (29.0)
แกงเผ็ดหมู	200 (54.8)	35 (9.6)	5 (1.4)	1 (0.3)	124 (34.0)
แกงเผ็ดปลา	183 (50.1)	36 (9.9)	17 (4.7)	3 (0.8)	126 (34.5)
แกงหมูเทโพ	162 (44.4)	31 (8.5)	6 (1.6)	4 (1.1)	162 (44.4)
แกงมัสมั่น	160 (43.8)	22 (6.0)	6 (1.6)	2 (0.5)	175 (47.9)
แกงคั่วหอยขม	154 (42.2)	26 (7.1)	8 (2.2)	2 (0.5)	175 (48.0)

ตารางที่ 10 (ต่อ)

(n = 365)

รายการ	ความบ่อยในการรับประทาน				
	1-2 มื้อ	3-4 มื้อ	5-6 มื้อ	ทุกมื้อ	ไม่รับประทาน
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)
แกงฉู่ฉี่ปลาทุสด	159 (43.6)	17 (4.7)	8 (2.2)	2 (0.5)	179 (49.0)
แกงคั่วสับปะรด	142 (38.9)	16 (4.4)	6 (1.6)	3 (0.8)	198 (54.2)
แกงเผ็ดเนื้อวัว	120 (32.9)	18 (4.9)	7 (1.9)	1 (0.3)	219 (60.0)
แกงคั่วหอยขม	118 (32.3)	10 (2.7)	3 (0.8)	3 (0.8)	231 (63.3)

แกงไม่ใส่กะทิ

จากการศึกษาพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่าแกงไม่ใส่กะทิที่นักเรียนส่วนใหญ่รับประทาน คือ แกงส้มผักรวม (82.2%) ซึ่งส่วนใหญ่รับประทาน 1-2 มื้อต่อสัปดาห์ (57.0%) รองลงมา คือ แกงส้มดอกแค (75.3%) ซึ่งรับประทาน 1-2 มื้อต่อสัปดาห์ (52.3%) ส่วนแกงไม่ใส่กะทิที่นักเรียนส่วนใหญ่ไม่รับประทาน คือ แกงบอน (69.0 %) (ตารางที่ 11)

ตารางที่ 11 การรับประทานแกงไม่ใส่กะทิของนักเรียนใน 1 สัปดาห์ จำแนกตามจำนวนมือ

(n = 365)

รายการ	ความบ่อยในการรับประทาน				
	1-2 มือ	3-4 มือ	5-6 มือ	ทุกมือ	ไม่รับประทาน
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)
แกงส้มผักรวม	208 (57.0)	63 (17.3)	22 (6.0)	7 (1.9)	65 (17.8)
แกงส้มดอกแค	191 (52.3)	56 (15.3)	23 (6.3)	5 (1.4)	90 (24.7)
แกงส้มปลาช่อนทอด	193 (52.9)	51 (14.0)	19 (5.2)	9 (2.5)	93 (25.5)
แกงส้มชะอมหุบไข่ทอด	162 (44.4)	51 (14.0)	14 (3.8)	9 (2.5)	129 (35.3)
แกงเลียง	160 (44.0)	40 (10.9)	14 (3.8)	3 (0.8)	148 (40.5)
แกงป่าปลาดุก	146 (40.0)	26 (7.1)	12 (3.3)	5 (1.4)	176 (48.2)
แกงส้มผักกาดดอง	147 (40.3)	29 (7.9)	9 (2.5)	2 (0.5)	178 (48.8)
แกงส้มหน่อไม้ดอง	148 (41.0)	26 (7.1)	6 (1.6)	6 (1.6)	179 (49.0)
แกงป่าไก่	143 (39.2)	23 (6.3)	7 (1.9)	2 (0.5)	190 (52.1)
แกงป่าเนื้อ	109 (29.9)	11 (3.0)	9 (2.5)	2 (0.5)	234 (64.1)
แกงบอน	94 (25.8)	10 (2.7)	4 (1.1)	5 (1.4)	252 (69.0)

แกงจืด

จากการศึกษาพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดละเชิงเทรา พบว่า แกงจืดที่นักเรียนส่วนใหญ่รับประทาน คือ แกงจืดวุ้นเส้น (91.0%) ซึ่งส่วนใหญ่รับประทาน 1-2 มื้อต่อสัปดาห์ (54.8%) รองลงมา คือ แกงจืดเต้าหู้หมูสับ (89.6%) ซึ่งส่วนใหญ่รับประทาน 1-2 มื้อต่อสัปดาห์ (51.8%) ส่วนแกงจืดที่นักเรียนส่วนใหญ่ไม่รับประทาน คือ แกงจืดหน่อไม้ไก่ (47.4%) (ตารางที่ 12)

ตารางที่ 12 การรับประทานแกงจืดของนักเรียนใน 1 สัปดาห์จำแนกตามจำนวนมื้อ

(n = 365)

รายการ	ความบ่อยในการรับประทาน				
	1-2 มื้อ (ร้อยละ)	3-4 มื้อ (ร้อยละ)	5-6 มื้อ (ร้อยละ)	ทุกมื้อ (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)
แกงจืดวุ้นเส้น	200 (54.8)	99 (27.1)	28 (7.7)	5 (1.4)	33 (9.0)
แกงจืดเต้าหู้หมูสับ	189 (51.8)	101 (27.7)	29 (7.9)	8 (2.2)	38 (10.4)
ต้มพะโล้หมู / ไก่	197 (54.0)	68 (18.6)	31 (8.5)	12 (3.3)	57 (15.6)
แกงจืดตำลึงหมูสับ	197 (54.0)	69 (18.9)	29 (7.9)	8 (2.2)	62 (17.0)
ต้มจับฉ่าย	196 (53.7)	60 (16.4)	20 (5.5)	4 (1.1)	85 (23.3)
แกงจืดรวมมิตร	195 (53.4)	52 (14.2)	20 (5.5)	4 (1.1)	94 (25.8)
แกงจืดลูกชิ้นปลา	200 (54.8)	51 (14.0)	10 (2.7)	1 (0.3)	103 (28.2)

ตารางที่ 12 (ต่อ)

(n = 365)

รายการ	ความบ่อยในการรับประทาน				
	1-2 มื้อ	3-4 มื้อ	5-6 มื้อ	ทุกมื้อ	ไม่รับประทาน
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)
แกงจืดไข่เจียว	171 (46.8)	37 (10.1)	19 (5.2)	7 (1.9)	131 (36.0)
แกงจืดมะระสอคั่วไส้	171 (46.9)	37 (10.1)	9 (2.5)	0 (0.0)	148 (40.5)
แกงจืดฟักอ่อนใส่ไข่ไก่	140 (38.4)	42 (11.5)	14 (3.8)	4 (1.1)	165 (45.2)
แกงจืดหน่อไม้ไก่	150 (41.4)	35 (9.6)	5 (1.4)	2 (0.2)	173 (47.4)

ตั้มยำ

จากการศึกษาพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า อาหารประเภทตั้มยำที่นักเรียนส่วนใหญ่รับประทาน คือ ตั้มยำกุ้ง (89.9%) ซึ่งส่วนใหญ่รับประทาน 1-2 มื้อต่อสัปดาห์ (56.7%) รองลงมา คือ ตั้มยำปลา (83.6%) ซึ่งส่วนใหญ่รับประทาน 1-2 มื้อต่อสัปดาห์ (55.1%) ส่วนตั้มยำที่นักเรียนส่วนใหญ่ไม่รับประทาน คือ ตั้มโคล้ง (45.2%) (ตารางที่ 13)

ตารางที่ 13 การรับประทานตั้มยำของนักเรียนใน 1 สัปดาห์จำแนกตามจำนวนมือ

(n = 365)

รายการ	ความบ่อยในการรับประทาน				
	1-2 มือ	3-4 มือ	5-6 มือ	ทุกมือ	ไม่รับประทาน
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)
ตั้มยำกุ้ง	207 (56.7)	81 (22.2)	31 (8.5)	9 (2.5)	37 (10.1)
ตั้มยำปลา	201 (55.1)	74 (20.3)	25 (6.8)	5 (1.4)	60 (16.4)
ตั้มยำรวมมิตรทะเล	186 (51.0)	53 (14.5)	26 (7.1)	9 (2.5)	91 (24.9)
ตั้มยำเห็ดสด	162 (44.4)	33 (9.0)	17 (4.7)	4 (1.1)	149 (40.8)
ตั้มโคล้ง	157 (43.0)	22 (6.0)	13 (3.6)	8 (2.2)	165 (45.2)

ตั้มใส่กะทิ

จากการศึกษาพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า อาหารประเภทตั้มใส่กะทิที่นักเรียนส่วนใหญ่รับประทาน คือ ตั้มข่าไก่ (90.1%) ซึ่งส่วนใหญ่รับประทาน 1-2 มื้อต่อสัปดาห์ (59.1%) ส่วนตั้มใส่กะทิที่นักเรียนส่วนใหญ่ไม่รับประทาน คือ ตั้มกะทิสายบัว (41.9%) (ตารางที่ 14)

ตารางที่ 14 การรับประทานต้มใส่กะทิของนักเรียนใน 1 สัปดาห์จำแนกตามมือ

(n = 365)

รายการ	ความบ่อยในการรับประทาน				
	1-2 มือ	3-4 มือ	5-6 มือ	ทุกมือ	ไม่รับประทาน
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)
ต้มข่าไก่	216 (59.1)	83 (22.7)	21 (5.8)	9 (2.5)	36 (9.9)
ต้มกะทิสายบัว	174 (47.7)	25 (6.8)	7 (1.9)	6 (1.6)	153 (41.9)

ผัดจืด/ผัดเผ็ด

จากการศึกษาพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า อาหารประเภทผัดจืด/ผัดเผ็ดที่นักเรียนส่วนใหญ่รับประทาน คือ ผัดกระเพราหมู/ไก่/กุ้ง (89.0%) ซึ่งส่วนใหญ่รับประทาน 1-2 มื้อต่อสัปดาห์ (46.0%) รองลงมา คือ ผัดผักบุ้งไฟแดง (85.8%) ซึ่งส่วนใหญ่รับประทาน 1-2 มื้อต่อสัปดาห์ (57.0%) ส่วนผัดจืด/ผัดเผ็ดที่นักเรียนส่วนใหญ่ไม่รับประทาน คือ ผัดกระเทียมดองใส่ไข่ (71.5%) (ตารางที่ 15)

ตารางที่ 15 การรับประทานผักจืด/ผักเฝื่อนของนักเรียนใน 1 สัปดาห์จำแนกตามจำนวนมือ

(n = 365)

รายการ	ความบ่อยในการรับประทาน				
	1-2 มือ	3-4 มือ	5-6 มือ	ทุกมือ	ไม่รับประทาน
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)
ผักกระเพราหมู /ไก่/ กุ้ง	168 (46.0)	66 (18.1)	62 (17.0)	29 (7.9)	40 (11.0)
ผักผักบุ้งไฟแดง	208 (57.0)	67 (18.4)	29 (7.9)	9 (2.5)	52 (14.2)
ผักคะน้าหมูกรอบ	209 (57.3)	69 (18.9)	22 (6.0)	12 (3.3)	53 (14.5)
ผักพริกอ่อนหมู/ปลาหมึก	176 (48.2)	79 (21.6)	35 (9.6)	12 (3.3)	63 (17.3)
ผักผักรวมมิตร	188 (51.5)	62 (17.0)	31 (8.5)	3 (0.8)	81 (22.2)
ผักเผ็ดปลาดุก	182 (49.9)	57 (15.6)	25 (6.8)	5 (1.4)	96 (26.3)
ผักถั่วงอก	205 (56.2)	29 (7.9)	11 (3.0)	5 (1.4)	115 (31.5)
ผักเปรี้ยวหวาน	189 (51.8)	41 (11.2)	15 (4.1)	5 (1.4)	115 (31.5)
ผักผักกาดขาวใส่กุ้ง/หมู	178 (48.8)	45 (12.3)	6 (1.6)	4 (1.1)	132 (36.2)
ผักพริกขิง	166 (45.5)	33 (9.0)	9 (2.5)	3 (0.8)	154 (42.2)
ผักบวบเหลี่ยมใส่ไข่	149 (40.8)	34 (9.3)	16 (4.4)	1 (0.3)	165 (45.2)

ตารางที่ 15 (ต่อ)

n = (365)

รายการ	ความบ่อยในการรับประทาน				
	1-2 มื้อ	3-4 มื้อ	5-6 มื้อ	ทุกมื้อ	ไม่รับประทาน
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)
ผักผักกาดดองใส่ไข่	153 (41.9)	21 (5.8)	9 (2.5)	3 (0.8)	179 (49.0)
ผักคะน้าปลาเค็ม	117 (32.1)	25 (6.9)	7 (1.9)	2 (0.5)	214 (58.6)
ผักกระเทียมดองใส่ไข่	82 (22.5)	15 (4.1)	6 (1.6)	1 (0.3)	261 (71.5)

ยำ

จากการศึกษาพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า อาหารประเภทยำที่นักเรียนส่วนใหญ่รับประทาน คือ ยำวุ้นเส้น (93.4 %) ซึ่งส่วนใหญ่รับประทาน 1-2 มื้อต่อสัปดาห์ (67.6%) รองลงมา คือ ยำปลาดุกฟู (75.3%) ซึ่งส่วนใหญ่รับประทาน 1-2 มื้อต่อสัปดาห์ (53.4%) นอกจากนี้ อาหารประเภทยำที่นักเรียนส่วนใหญ่ไม่รับประทาน คือ ยำเนื้อย่าง (53.4%) (ตารางที่16)

ตารางที่ 16 การรับประทานยาของนักเรียนใน 1 สัปดาห์ จำแนกตามจำนวนมือ

(n = 365)

รายการ	ความบ่อยในการรับประทาน				
	1-2 มือ	3-4 มือ	5-6 มือ	ทุกมือ	ไม่รับประทาน
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)
ยารู้นเส้น	247 (67.6)	66 (18.1)	19 (5.2)	9 (2.5)	24 (6.6)
ยาปลากระดูกฟู	195 (53.4)	52 (14.2)	19 (5.2)	9 (2.5)	90 (24.7)
ยาหมูย่าง	177 (48.5)	39 (10.7)	12 (3.3)	9 (2.5)	128 (35.0)
ยาฝักกะเจด	172 (47.1)	35 (9.6)	8 (2.2)	7 (1.9)	143 (39.2)
ยาหนังหมู	168 (46.0)	27 (7.4)	7 (1.9)	5 (1.4)	158 (43.3)
ยาปลากรอบ	165 (45.2)	26 (7.1)	7 (1.9)	7 (1.9)	160 (43.9)
ยาใหญ่	159 (43.6)	27 (7.4)	4 (1.1)	4 (1.1)	171 (46.8)
ยาเหนมสด	148 (40.5)	28 (7.7)	5 (1.4)	5 (1.4)	179 (49.0)
ยาปูเค็ม	139 (38.1)	27 (7.4)	3 (0.8)	4 (1.1)	192 (52.6)
ยาเนื้อย่าง	133 (36.4)	24 (6.6)	6 (1.7)	7 (1.9)	195 (53.4)

เครื่องจิ้ม

จากการศึกษาพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดละเชิงเทรา พบว่า อาหารประเภทเครื่องจิ้มที่นักเรียนส่วนใหญ่รับประทาน คือ น้ำพริกกะปิ (88.5%) ซึ่งส่วนใหญ่รับประทาน 1-2 มื้อต่อสัปดาห์ (52.9%) รองลงมา คือ น้ำพริกเผา (75.9%) ซึ่งส่วนใหญ่รับประทาน 1-2 มื้อต่อสัปดาห์ (51.1%) ส่วนเครื่องจิ้มที่นักเรียนส่วนใหญ่ไม่รับประทาน คือ หลนปลาอินทรีเค็ม (76.7%) (ตารางที่ 17)

ตารางที่ 17 การรับประทานเครื่องจิ้มของนักเรียนใน 1 สัปดาห์จำแนกตามจำนวนมื้อ

(n = 365)

รายการ	ความบ่อยในการรับประทาน				
	1-2 มื้อ	3-4 มื้อ	5-6 มื้อ	ทุกมื้อ	ไม่รับประทาน
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)
น้ำพริกกะปิ	193 (52.9)	69 (18.9)	29 (7.9)	32 (8.8)	42 (11.5)
น้ำพริกเผา	188 (51.5)	45 (12.3)	24 (6.6)	20 (5.5)	88 (24.1)
น้ำพริกมะม่วง	192 (52.6)	42 (11.5)	20 (5.5)	7 (1.9)	104 (28.5)
น้ำพริกมะขามสด	144 (39.4)	35 (9.6)	13 (3.6)	5 (1.4)	168 (46.0)
น้ำพริกนรก	150 (41.1)	23 (6.3)	12 (3.3)	9 (2.5)	171 (46.8)
หลนปลาร้าทรงเครื่อง	127 (34.8)	42 (11.5)	11 (3.0)	3 (0.8)	182 (49.9)
น้ำพริกอ่อง	130 (35.6)	24 (6.6)	13 (3.6)	3 (0.8)	195 (53.4)
น้ำพริกกุ้งสด	120 (32.9)	22 (6.0)	12 (3.3)	4 (1.1)	207 (56.7)

ตารางที่ 17 (ต่อ)

(n = 365)

รายการ	ความบ่อยในการรับประทาน				
	1-2 มื้อ	3-4 มื้อ	5-6 มื้อ	ทุกมื้อ	ไม่รับประทาน
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)
หลนเต้าเจี้ยว	99	22	6	4	234
	(27.1)	(6.0)	(1.7)	(1.1)	(64.1)
น้ำพริกไข่เค็ม	94	16	8	3	244
	(25.8)	(4.4)	(2.2)	(0.8)	(66.8)
น้ำพริกขี้หนือ	94	15	7	4	245
	(25.8)	(4.1)	(1.9)	(1.1)	(67.1)
หลนปลาอินทรีเค็ม	71	8	5	1	280
	(19.4)	(2.2)	(1.4)	(0.3)	(76.7)

อาหารจานเดียว

จากการศึกษาพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า อาหารจานเดียวที่นักเรียนส่วนใหญ่รับประทาน คือ ข้าวผัดต่างๆ (93.7%) ซึ่งส่วนใหญ่รับประทาน 1-2 มื้อต่อสัปดาห์ (62.5%) รองลงมา คือ ก๋วยเตี๋ยวราดหน้า (89.3%) ซึ่งส่วนใหญ่รับประทาน 1-2 มื้อต่อสัปดาห์ (63.0%) ส่วนอาหารจานเดียวที่นักเรียนส่วนใหญ่ไม่รับประทาน คือ ข้าวลูกกะปิ (34.2%) (ตารางที่ 18)

ตารางที่ 18 การรับประทานอาหารจานเดียวของนักเรียนใน 1 สัปดาห์จำแนกตามจำนวนมือ

(n = 365)

รายการ	ความบ่อยในการรับประทาน				
	1-2 มือ	3-4 มือ	5-6 มือ	ทุกมือ	ไม่รับประทาน
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)
ข้าวผัดต่างๆ	228 (62.5)	72 (19.7)	30 (8.2)	12 (3.3)	23 (6.3)
ก๋วยเตี๋ยวราดหน้า	230 (63.0)	63 (17.3)	18 (4.9)	15 (4.1)	39 (10.7)
ข้าวมันไก่	225 (61.6)	63 (17.3)	24 (6.6)	12 (3.3)	41 (11.2)
ก๋วยเตี๋ยวหมูสับ / เนื้อสับ	191 (52.3)	63 (17.3)	39 (10.7)	18 (4.9)	54 (14.8)
ก๋วยเตี๋ยวผัดซีอิ้ว	216 (59.2)	54 (14.8)	15 (4.1)	6 (1.6)	74 (20.3)
ขนมจีน	221 (60.6)	38 (10.4)	20 (5.5)	7 (1.9)	79 (21.6)
ก๋วยเตี๋ยวผัดไทย	195 (53.4)	56 (15.3)	20 (5.5)	5 (1.4)	89 (24.4)
ข้าวหมูแดง	214 (58.6)	38 (10.4)	17 (4.7)	5 (1.4)	91 (24.9)
ข้าวคลุกกะปิ	189 (51.8)	37 (10.1)	8 (2.2)	6 (1.7)	125 (34.2)

อาหารว่าง

จากการศึกษาพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า อาหารว่างที่นักเรียนส่วนใหญ่รับประทาน คือ ทอดมัน (87.9%) ซึ่งส่วนใหญ่รับประทาน 1-2 มื้อต่อสัปดาห์ (61.1%) รองลงมา คือ ขนมหีบ (87.1%) ซึ่งส่วนใหญ่รับประทาน 1-2 มื้อต่อสัปดาห์ (66.0%) นอกจากนี้อาหารว่างที่นักเรียนส่วนใหญ่ไม่รับประทาน คือ ปั่นขลิบ (68.2%) (ตารางที่ 19)

ตารางที่ 19 การรับประทานอาหารว่างของนักเรียนใน 1 สัปดาห์จำแนกตามจำนวนมื้อ

(n =365)

รายการ	ความบ่อยในการรับประทาน				
	1-2 มื้อ (ร้อยละ)	3-4 มื้อ (ร้อยละ)	5-6 มื้อ (ร้อยละ)	ทุกมื้อ (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)
ทอดมัน	223 (61.1)	61 (16.7)	26 (7.1)	11 (3.0)	44 (12.1)
ขนมหีบ	241 (66.0)	46 (12.6)	20 (5.5)	11 (3.0)	47 (12.9)
ไส้กรอกหมู / ไก่	216 (59.2)	57 (15.6)	17 (4.7)	14 (3.8)	61 (16.7)
ซาลาเปา	201 (55.0)	45 (12.3)	28 (7.7)	13 (3.6)	78 (21.3)
สะเต๊ะหมู / ไก่	205 (56.2)	42 (11.5)	18 (4.9)	7 (1.9)	93 (25.5)
ก๋วยเตี๋ยวหลอด	190 (52.0)	43 (11.8)	20 (5.5)	7 (1.9)	105 (28.8)
สาเกุ้ไส้หมู	215 (58.9)	31 (8.5)	9 (2.5)	4 (1.1)	106 (29.0)
ข้าวเกรียบปากหม้อ	187 (51.2)	28 (7.7)	17 (4.7)	8 (2.2)	125 (34.2)

ตารางที่ 19 ต่อ

(n =365)

รายการ	ความบ่อยในการรับประทาน				
	1-2 มื้อ	3-4 มื้อ	5-6 มื้อ	ทุกมื้อ	ไม่รับประทาน
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)
เผือกทอด	172 (47.1)	43 (11.8)	8 (2.2)	8 (2.2)	134 (36.7)
ขนมเป็ญญวน	162 (44.4)	31 (8.5)	16 (4.4)	6 (1.6)	150 (41.1)
เมี่ยงคำ	152 (41.6)	26 (7.1)	12 (3.3)	4 (1.1)	171 (46.9)
ไส้กรอกปลาเนม	119 (32.6)	21 (5.8)	9 (2.5)	4 (1.1)	212 (58.0)
ปิ่นขลิบ	89 (24.4)	16 (4.4)	6 (1.6)	5 (1.4)	249 (68.2)

ขนมไทยชนิดนุ่ม

จากการศึกษาพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า ขนมไทยชนิดนุ่มที่นักเรียนส่วนใหญ่รับประทาน คือ ขนมครก (86.3%) ซึ่งส่วนใหญ่รับประทาน 1-2 มื้อต่อสัปดาห์ (62.0%) รองลงมา คือ ข้าวต้มมัด (78.7%) ซึ่งส่วนใหญ่รับประทาน 1-2 มื้อต่อสัปดาห์ (59.7%) ส่วนขนมไทยชนิดนุ่มที่นักเรียนส่วนใหญ่ไม่รับประทาน คือ ขนมทราย (67.7%) (ตารางที่ 20)

ตารางที่ 20 การรับประทานขนมไทยชนิดนุ่มของนักเรียนใน 1 สัปดาห์จำแนกตามจำนวนมือ

(n = 365)

รายการ	ความบ่อยในการรับประทาน				
	1-2 มือ (ร้อยละ)	3-4 มือ (ร้อยละ)	5-6 มือ (ร้อยละ)	ทุกมือ (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)
ขนมกรอก	226 (62.0)	52 (14.2)	22 (6.0)	15 (4.1)	50 (13.7)
ข้าวต้มมัด	218 (59.7)	40 (11.0)	21 (5.8)	8 (2.2)	78 (21.3)
ขนมชั้น	221 (60.5)	36 (9.9)	11 (3.0)	11 (3.0)	86 (23.6)
ขนมตาล	229 (62.7)	30 (8.2)	12 (3.3)	5 (1.4)	89 (24.4)
เมื่อดขนุน	209 (57.3)	37 (10.1)	19 (5.2)	11 (3.0)	89 (24.4)
ขนมจาก	217 (59.4)	34 (9.3)	11 (3.0)	9 (2.5)	94 (25.8)
ขนมสอดไส้	196 (53.7)	48 (13.1)	20 (5.5)	7 (1.9)	94 (25.8)
ถั่วงอก	195 (53.4)	43 (11.8)	22 (6.0)	9 (2.5)	96 (26.3)
ขนมกล้วย	226 (62.0)	26 (7.1)	10 (2.7)	5 (1.4)	98 (26.8)
ฝอยทอง	202 (55.3)	33 (9.0)	22 (6.0)	10 (2.7)	98 (27.0)
ทองหยิบ	205 (56.1)	32 (8.8)	17 (4.7)	7 (1.9)	104 (28.5)
ทองหยอด	200 (54.8)	34 (9.3)	17 (4.7)	10 (2.7)	104 (28.5)

ตารางที่ 20 (ต่อ)

(n = 365)

รายการ	ความบ่อยในการรับประทาน				
	1-2 มื้อ (ร้อยละ)	3-4 มื้อ (ร้อยละ)	5-6 มื้อ (ร้อยละ)	ทุกมื้อ (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)
ตะไก่	190 (52.1)	38 (10.4)	19 (5.2)	8 (2.2)	110 (30.1)
ขนมเปียกปูน	203 (55.6)	31 (8.5)	9 (2.5)	5 (1.4)	117 (32.0)
ขนมถั่วแปบ	196 (53.7)	26 (7.1)	13 (3.6)	8 (2.2)	122 (33.4)
ข้าวเหนียวมูนต่าง ๆ	169 (46.3)	41 (11.2)	12 (3.3)	9 (2.5)	134 (36.7)
ขนมฟักทอง	185 (50.7)	22 (6.0)	13 (3.6)	5 (1.4)	140 (38.3)
ขนมเผือก	169 (46.3)	17 (4.7)	10 (2.7)	8 (2.2)	161 (44.1)
ขนมมันสำปะหลัง	149 (40.8)	21 (5.8)	10 (2.7)	5 (1.4)	180 (49.3)
ขนมต้มขาว	138 (37.8)	16 (4.4)	11 (3.0)	6 (1.6)	194 (53.2)
ขนมเหนียว	113 (31.0)	16 (4.4)	12 (3.3)	6 (1.6)	218 (59.7)
ขนมเล็บมือนาง	108 (29.6)	15 (4.1)	8 (2.2)	11 (3.0)	223 (61.1)
ขนมน้ำตาลดอกไม้	99 (27.1)	11 (3.0)	7 (1.9)	11 (3.0)	237 (65.0)
ขนมทราย	96 (26.3)	8 (2.2)	10 (2.7)	4 (1.1)	247 (67.7)

ขนมไทยชนิดกรอบ

จากการศึกษาพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดละเชิงเทรา พบว่า ขนมไทยชนิดกรอบที่นักเรียนส่วนใหญ่รับประทาน คือ กล้วยทอด (89.0%) ซึ่งส่วนใหญ่รับประทาน 1-2 มื้อต่อสัปดาห์ (66.6%) รองลงมา คือ ขนมทองม้วน (74.2%) ซึ่งส่วนใหญ่รับประทาน 1-2 มื้อต่อสัปดาห์ (60.0%) ส่วนขนมไทยชนิดกรอบที่นักเรียนส่วนใหญ่ไม่รับประทาน คือ ขนมดอกคำءวน (67.4%) (ตารางที่ 21)

ตารางที่ 21 การรับประทานขนมไทยชนิดกรอบของนักเรียนใน 1 สัปดาห์จำแนกตามมือ

(n = 365)

รายการ	ความบ่อยในการรับประทาน				
	1-2 มื้อ (ร้อยละ)	3-4 มื้อ (ร้อยละ)	5-6 มื้อ (ร้อยละ)	ทุกมื้อ (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)
กล้วยทอด	243 (66.6)	46 (12.6)	27 (7.3)	9 (2.5)	40 (11.0)
ขนมทองม้วน	219 (60.0)	38 (10.4)	9 (2.4)	5 (1.4)	94 (25.8)
กล้วยฉาบ	203 (55.6)	35 (9.6)	14 (3.9)	10 (2.7)	103 (28.2)
ขนมเบื้องไทย	199 (54.5)	32 (8.8)	19 (5.2)	7 (1.9)	108 (29.6)
ฝ่ือกฉาบ	178 (48.8)	30 (8.2)	9 (2.5)	8 (2.2)	140 (38.3)
ขนมไข่หงส์	174 (47.7)	23 (6.3)	11 (3.0)	8 (2.2)	149 (40.8)
มะพร้าวแก้ว	163 (44.7)	18 (4.9)	11 (3.0)	4 (1.1)	169 (46.3)
ครองแครงกรอบ	161 (44.1)	18 (4.9)	9 (2.5)	3 (0.8)	174 (47.7)

ตารางที่ 21 (ต่อ)

(n =365)

รายการ	การรับประทานอาหารไทยใน 1 สัปดาห์				
	1-2 มื้อ (ร้อยละ)	3-4 มื้อ (ร้อยละ)	5-6 มื้อ (ร้อยละ)	ทุกมื้อ (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)
ขนมกง	160 (43.9)	16 (4.4)	6 (1.6)	3 (0.8)	180 (49.3)
ข้าวเม่าทอด	157 (43.0)	35 (9.6)	12 (3.3)	4 (1.1)	157 (43.0)
ขนมฝิง	154 (42.2)	23 (6.3)	7 (1.9)	8 (2.2)	173 (47.4)
ขนมดอกจอก	138 (37.8)	20 (5.5)	7 (1.9)	5 (1.4)	195 (53.4)
มันรังกทอด	116 (31.8)	17 (4.6)	8 (2.2)	5 (1.4)	219 (60.0)
ขนมนางเล็ด	106 (29.0)	17 (4.7)	3 (0.8)	5 (1.4)	234 (64.1)
ขนมดอกถั่วควน	99 (27.1)	10 (2.8)	6 (1.6)	4 (1.1)	246 (67.4)

ขนมไทยใส่กะทิ

จากการศึกษาพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า ขนมไทยใส่กะทิที่นักเรียนส่วนใหญ่รับประทาน คือ ขนมบัวลอย (78.9%) ซึ่งส่วนใหญ่รับประทาน 1-2 มื้อต่อสัปดาห์ (57.8%) รองลงมา คือ ลอดช่องไทย (78.6%) ซึ่งส่วนใหญ่รับประทาน 1-2 มื้อต่อสัปดาห์ (57.5%) นอกจากนี้ขนมไทยใส่กะทิที่นักเรียนส่วนใหญ่ไม่รับประทาน คือ มันแกงบวด (54.0%) (ตารางที่ 22)

ตารางที่ 22 การรับประทานขนมไทยใส่กะทิของนักเรียนใน 1 สัปดาห์จำแนกตามจำนวนมือ

(n = 365)

รายการ	ความบ่อยในการรับประทาน				
	1-2 มือ	3-4 มือ	5-6 มือ	ทุกมือ	ไม่รับประทาน
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)
บัวลอย	211 (57.8)	46 (12.7)	25 (6.8)	6 (1.6)	77 (21.1)
ลอดช่องไทย	210 (57.5)	38 (10.4)	27 (7.4)	12 (3.3)	78 (21.4)
กล้วยบัวหิ	231 (63.3)	30 (8.2)	12 (3.3)	9 (2.5)	83 (22.7)
ซ่าหริ่ม	194 (53.2)	28 (7.7)	19 (5.2)	6 (1.6)	118 (32.3)
ข้าวเหนียวถั่วดำ	194 (53.1)	34 (9.3)	10 (2.7)	8 (2.2)	119 (32.6)
ฟักทองแกงบวด	185 (50.7)	31 (8.4)	13 (3.6)	9 (2.5)	127 (34.8)
ทับทิมกรอบ	185 (50.7)	31 (8.4)	12 (3.3)	9 (2.5)	128 (35.1)
ขนมปลากริม	158 (43.2)	17 (4.7)	8 (2.2)	9 (2.5)	173 (47.4)
ข้าวเหนียวน้ำกะทิทุเรียน	142 (38.9)	20 (5.5)	9 (2.5)	4 (1.1)	190 (52.0)
มันแกงบวด	140 (38.4)	22 (6.0)	2 (0.5)	4 (1.1)	197 (54.0)

ตอนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะพื้นฐานกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา

ในการทดสอบสมมติฐานเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะพื้นฐานกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทราได้ทำการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ Chi-Square (χ^2) ดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา ในเรื่องประเภทของอาหาร ความบ่อยในการรับประทาน สถานที่ที่รับประทาน โอกาสในการรับประทาน และจำนวนมื้อที่รับประทาน พบว่าเพศมีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารที่นักเรียนรับประทาน ความบ่อยในการรับประทาน สถานที่ที่รับประทานและโอกาสในการรับประทาน แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนมื้อที่รับประทานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับประเภทของอาหารไทยที่นักเรียนรับประทาน

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรากับการรับประทานอาหารไทย จำนวน 13 ประเภทที่นักเรียนรับประทาน พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารไทยที่นักเรียนรับประทาน 7 ประเภท คือ (1) แกงไม่ใส่กะทิ (2) แกงจืด (3) ผัดจืด / ผัดเผ็ด (4) เครื่องจิ้ม (5) ขนมไทยชนิดนุ่ม (6) ขนมไทยชนิดกรอบ และ (7) ขนมไทยใส่กะทิ แต่เพศของนักเรียนไม่มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับการรับประทานอาหารไทยอีก 6 ประเภทคือ (1) แกงใส่กะทิ (2) ต้มยำ (3) ต้มใส่กะทิ (4) ยำ (5) อาหารจานเดียว และ (6) อาหารว่าง

แกงไม่ใส่กะทิ

เพศของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารที่นักเรียนรับประทานประเภทแกงไม่ใส่กะทิ คือ แกงป่าเนื้อ และแกงป่าปลาตุก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนชายรับประทานแกงป่าเนื้อ และแกงป่าปลาตุกในสัดส่วนที่สูงกว่านักเรียนหญิง (ตารางที่ 23)

ตารางที่ 23 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับอาหารไทยประเภทแกงไม่ใส่กะทิที่นักเรียนรับประทาน

(n = 365)

เพศ	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>แกงป่าเนื้อ</u>					
ชาย	50	63	113	4.968	.026
	(44.2)	(55.8)	(31.0)		
หญิง	81	171	252		
	(32.1)	(67.9)	(69.0)		
รวม	131	234	365		
	(35.9)	(64.1)	(100.0)		
<u>แกงป่าปลาดุก</u>					
ชาย	69	44	113	5.647	.017
	(61.1)	(38.9)	(31.0)		
หญิง	120	132	252		
	(47.6)	(52.4)	(69.0)		
รวม	189	176	365		
	(51.8)	(48.2)	(100.0)		

p < .05

แกงจืด

เพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทราที่มีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารที่นักเรียนรับประทานประเภทแกงจืดคือ แกงจืดมะระสอได้ แกงจืดลูกชิ้นปลา และแกงจืดตำลึงหมูสับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนชายรับประทานแกงจืดดังกล่าวในสัดส่วนที่สูงกว่านักเรียนหญิง (ตารางที่ 24)

ตารางที่ 24 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับอาหารไทยประเภทแกงจืดที่นักเรียนรับประทาน

(n = 365)					
เพศ	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>แกงจืดมะระสอได้</u>					
ชาย	77	36	113	5.127	.024
	(68.1)	(31.9)	(31.0)		
หญิง	140	112	252		
	(55.6)	(44.4)	(69.0)		
รวม	217	148	365		
	(59.5)	(40.5)	(100.0)		
<u>แกงจืดลูกชิ้นปลา</u>					
ชาย	91	22	113	6.187	.013
	(80.5)	(19.5)	(31.0)		
หญิง	171	81	252		
	(67.9)	(32.1)	(69.0)		
รวม	262	103	365		
	(71.8)	(28.2)	(100.0)		
<u>แกงจืดตำลึงหมูสับ</u>					
ชาย	101	12	113	4.705	.030
	(89.4)	(10.6)	(31.0)		
หญิง	202	50	252		
	(80.2)	(19.8)	(69.0)		
รวม	303	62	365		
	(83.0)	(17.0)	(100.0)		

p < .05

ผัดจืด/ผัดเผ็ด

เพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารที่นักเรียนรับประทานประเภทผัดจืด/ผัดเผ็ด คือ ผัดกระเทียมดองใส่ไข่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนชายรับประทานผัดกระเทียมดองใส่ไข่ในสัดส่วนที่สูงกว่านักเรียนหญิง (ตารางที่ 25)

ตารางที่ 25 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับอาหารไทยประเภทผัดจืด/ผัดเผ็ด ที่นักเรียนรับประทาน

(n = 365)

เพศ	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>ผัดกระเทียมดองใส่ไข่</u>					
ชาย	41 (36.3)	72 (63.7)	113 (31.0)	4.875	.027
หญิง	63 (25.0)	189 (75.0)	252 (69.0)		
รวม	104 (28.5)	261 (71.5)	365 (100.0)		

p < .05

เครื่องจิ้ม

เพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารที่นักเรียนรับประทานประเภทเครื่องจิ้ม คือ น้ำพริกกะปิ น้ำพริกไข่เค็ม หลนปลาอินทรี และหลนปลาร้าทรงเครื่อง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนหญิงรับประทานน้ำพริกกะปิและหลนปลาร้าทรงเครื่องในสัดส่วนที่สูงกว่านักเรียนชาย ส่วนน้ำพริกไข่เค็มและหลนปลาอินทรีเค็ม นักเรียนชายรับประทานในสัดส่วนที่สูงกว่านักเรียนหญิง (ตารางที่ 26)

ตารางที่ 26 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับอาหารไทยประเภทเครื่องจิ้มที่นักเรียนรับประทาน

(n = 365)

เพศ	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>น้ำพริกกะปิ</u>					
ชาย	93 (82.3)	20 (17.7)	113 (31.0)	6.163	.013
หญิง	230 (91.3)	22 (8.7)	252 (69.0)		
รวม	323 (88.5)	42 (11.5)	365 (100.0)		
<u>น้ำพริกไข่เค็ม</u>					
ชาย	46 (40.7)	67 (59.3)	113 (31.0)	4.218	.040
หญิง	75 (29.8)	177 (70.2)	252 (69.0)		
รวม	121 (33.2)	244 (66.8)	365 (100.0)		
<u>หลนปลาอินทรีเค็ม</u>					
ชาย	35 (31.0)	78 (69.0)	113 (31.0)	5.412	.020
หญิง	50 (19.8)	202 (80.2)	252 (69.0)		
รวม	85 (23.3)	280 (76.7)	365 (100.0)		

ตารางที่ 26 (ต่อ)

(n = 365)					
เพศ	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>หล่นปลาว่าทรงเครื่อง</u>					
ชาย	48 (42.5)	65 (57.6)	113 (31.0)	3.841	.050
หญิง	135 (53.6)	117 (46.4)	252 (69.0)		
รวม	183 (50.1)	182 (49.9)	365 (100.0)		

p < .05

ขนมไทยชนิดนุ่ม

เพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารที่นักเรียนรับประทานประเภทขนมไทยชนิดนุ่มคือ ขนมมันสำปะหลัง ขนมเผือก ขนมทราย ขนมเหนียว และสังขยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนชายรับประทานขนมดังกล่าว ในสัดส่วนที่สูงกว่านักเรียนหญิง (ตารางที่ 27)

ตารางที่ 27 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับขนมไทยชนิดนุ่มที่นักเรียนรับประทาน

(n = 365)

เพศ	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
ขนมมันสำปะหลัง					
ชาย	69	44	113	7.051	.008
	(61.1)	(38.9)	(31.0)		
หญิง	116	136	252		
	(46.0)	(154.0)	(69.0)		
รวม	204	180	365		
	(50.7)	(49.3)	(100.0)		
ขนมเผือก					
ชาย	72	41	113	4.067	.044
	(63.7)	(36.3)	(31.0)		
หญิง	132	120	252		
	(52.4)	(47.6)	(69.0)		
รวม	204	161	365		
	(55.9)	(44.1)	(100.0)		
ขนมทราย					
ชาย	47	66	113	6.421	.011
	(41.6)	(58.4)	(31.0)		
หญิง	71	181	252		
	(28.2)	(71.8)	(69.0)		
รวม	118	247	365		
	(32.3)	(67.7)	(100.0)		

ตารางที่ 27 (ต่อ)

(n =365)					
เพศ	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>ขนมเหนียว</u>					
ชาย	57	56	113	7.036	.008
	(50.4)	(49.6)	(31.0)		
หญิง	90	162	252		
	(35.7)	(64.3)	(69.0)		
รวม	147	218	365		
	(40.3)	(59.7)	(100.0)		
<u>สังขยา</u>					
ชาย	91	22	113	3.942	.047
	(80.5)	(19.5)	(31.0)		
หญิง	178	74	252		
	(70.6)	(29.4)	(69.0)		
รวม	269	96	365		
	(73.7)	(26.3)	(100.0)		

p < .05

p < .05

ขนมไทยชนิดกรอบ

เพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารที่นักเรียนรับประทานประเภทขนมไทยชนิดกรอบคือ ขนมเบื้องไทย และกล้วยทอด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนหญิงรับประทานขนมดังกล่าวในสัดส่วนที่สูงกว่านักเรียนชาย (ตารางที่ 28)

ตารางที่ 28 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับขนมไทยชนิดกรอบที่นักเรียนรับประทาน

(n = 365)

เพศ	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
ขนมเบื้องไทย					
ชาย	71 (62.8)	42 (37.2)	113 (31.0)	4.513	.034
หญิง	186 (73.8)	66 (26.2)	252 (69.0)		
รวม	257 (70.4)	108 (29.6)	365 (100.0)		
กล้วยทอด					
ชาย	95 (84.1)	18 (15.9)	113 (31.0)	4.144	.042
หญิง	230 (91.3)	22 (8.7)	252 (69.0)		
รวม	325 (89.0)	40 (11.0)	365 (100.0)		

p < .05

ขนมไทยไส้กะทิ

เพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารที่นักเรียนรับประทานประเภทขนมไทยไส้กะทิ คือ ข้าวเหนียวถั่วดำ และข้าวเหนียวน้ำกะทิ ทุเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนชายรับประทานขนมดังกล่าวในสัดส่วนที่สูงกว่านักเรียนหญิง (ตารางที่ 29)

ตารางที่ 29 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับขนมไทยใส่กะทิที่นักเรียนรับประทาน

(n = 365)

เพศ	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>ข้าวเหนียวแก้วดำ</u>					
ชาย	86 (76.1)	27 (23.9)	113 (31.0)	5.649	.017
หญิง	160 (63.5)	92 (36.5)	252 (69.0)		
รวม	246 (67.4)	119 (32.6)	365 (100.0)		
<u>ข้าวเหนียวน้ำกะทิทุเรียน</u>					
ชาย	65 (57.5)	48 (42.5)	113 (31.0)	6.015	.014
หญิง	110 (43.7)	142 (56.3)	252 (69.0)		
รวม	175 (47.9)	190 (52.1)	365 (100.0)		

p < .05

1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความบ่อยในการรับประทานอาหาร

เพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับความบ่อยในการรับประทานอาหารมือเย็นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนชาย รับประทานอาหารเช้าทุกวัน ในสัดส่วนที่สูงกว่านักเรียนหญิง (ตารางที่ 30) แต่เพศของนักเรียนไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 กับความบ่อยในการรับประทานอาหาร มือเช้า มือกลางวัน และมือว่าง

ตารางที่ 30 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความบ่อยในการรับประทาน

(n= 365)

เพศ	ความบ่อยในการรับประทานอาหารมือเย็น			รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
	รับประทานทุกวัน (ร้อยละ)	รับประทานบางวัน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)			
ชาย	88 (77.9)	22 (19.5)	3 (2.7)	113 (31.0)	7.674	.022
หญิง	161 (63.9)	85 (33.7)	6 (2.4)	252 (69.0)		
รวม	243 (68.2)	107 (29.3)	9 (2.5)	365 (100.0)		

p < .05

1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับสถานที่ที่รับประทาน

เพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่รับประทานอาหารมือกลางวัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนหญิงรับประทานอาหารมือกลางวันที่ร้านค้าในโรงเรียนในสัดส่วนที่สูงกว่านักเรียนชาย (ตารางที่ 31) แต่เพศของนักเรียนไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับสถานที่ที่รับประทานอาหารมือเช้า มือเย็นและมือว่าง

ตารางที่ 31 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับสถานที่ที่รับประทาน

(n= 365)

เพศ	สถานที่ที่รับประทานอาหารมื้อกลางวัน			รวม	χ^2	p
	บ้าน (ร้อยละ)	ร้านอาหารที่ตลาด (ร้อยละ)	ร้านค้าในโรงเรียน (ร้อยละ)			
ชาย	10 (8.8)	14 (12.4)	89 (78.8)	113 (31.0)	9.243	.010
หญิง	29 (11.5)	10 (4.0)	213 (84.5)	252 (69.0)		
รวม	39 (10.7)	24 (6.6)	302 (82.7)	365 (100.0)		

p < .05

1.4 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับโอกาสในการรับประทาน

เพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับโอกาสในการรับประทานอาหารไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนหญิงรับประทานอาหารไทยเป็นอาหารประจำวัน ในสัดส่วนที่สูงกว่านักเรียนชาย (ตารางที่ 32)

ตารางที่ 32 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับโอกาสในการรับประทาน

(n = 365)

เพศ	โอกาสในการรับประทาน		รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
	โอกาสพิเศษ (ร้อยละ)	เป็นอาหารประจำวัน (ร้อยละ)			
ชาย	29 (25.7)	84 (74.3)	113 (31.0)	4.031	.045
หญิง	42 (16.7)	210 (83.3)	252 (69.0)		
รวม	71 (19.5)	294 (80.5)	365 (100.0)		

p < .05

1.5 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับจำนวนมื้อในการรับประทาน

เพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทราไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนมื้อในการรับประทานอาหารไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ภาคผนวก จ)

สมมติฐานที่ 2 ระดับการศึกษาของบิดามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของบิดากับพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา ในเรื่องประเภทของอาหาร ความบ่อยในการรับประทาน สถานที่ที่รับประทาน โอกาสในการรับประทานและจำนวนมื้อที่รับประทาน พบว่าระดับการศึกษาของบิดามีความสัมพันธ์กับประเภทอาหาร สถานที่ที่รับประทาน และโอกาสในการรับประทาน แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับความบ่อยในการรับประทาน และจำนวนมื้อที่รับประทาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของบิดากับประเภทอาหารไทยที่นักเรียนรับประทาน

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของบิดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา กับประเภทอาหารไทยที่นักเรียนรับประทานจำนวน 13 ประเภท พบว่าระดับการศึกษาของบิดามีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารไทยที่นักเรียนรับประทาน 11 ประเภท คือ (1) แกงใส่กะทิ (2) แกงไม่ใส่กะทิ (3) แกงจืด (4) ต้มยำ (5) ผัดจืด/ผัดเผ็ด (6) ยำ (7) เครื่องจิ้ม (8) อาหารว่าง (9) ขนมไทยชนิดนุ่ม (10) ขนมไทยชนิดกรอบ และ (11) ขนมไทยใส่กะทิ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ระดับการศึกษาของบิดาไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับประเภทของอาหารไทยที่นักเรียนรับประทานอีก 2 ประเภท คือ (1) ต้มใส่กะทิ และ (2) อาหารจานเดียว

แกงใส่กะทิ

ระดับการศึกษาของบิดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารที่นักเรียนรับประทาน ประเภทแกงใส่กะทิคือ แกงมัสมั่น แกงคั่วหอยขม และแกงฉู่ฉี่ปลาทุสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยนักเรียนที่บิดามีการศึกษาระดับปริญญาตรี และสูงกว่ารับประทานแกงดังกล่าวในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 33)

ตารางที่ 33 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของบิดากับอาหารไทยประเภทแกงใส่กะทิที่นักเรียนรับประทาน

(n = 365)					
ระดับการศึกษาของบิดา	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>แกงมัสมั่น</u>					
ประถมศึกษา	83 (45.6)	99 (54.4)	182 (49.9)	13.656	.003
มัธยมศึกษา	81 (54.0)	69 (46.0)	150 (41.0)		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	12 (70.6)	5 (29.4)	17 (4.7)		
ปริญญาตรีและสูงกว่า	14 (87.5)	2 (12.5)	16 (4.4)		
รวม	190 (52.1)	175 (47.9)	365 (100.0)		
<u>แกงคั่วหอยขม</u>					
ประถมศึกษา	61 (33.5)	121 (66.5)	182 (49.9)	7.908	.048
มัธยมศึกษา	56 (37.3)	94 (62.7)	150 (41.0)		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	6 (35.3)	11 (64.7)	17 (4.7)		
ปริญญาตรีและสูงกว่า	11 (68.8)	5 (31.3)	16 (4.4)		
รวม	134 (36.7)	231 (63.3)	365 (100.0)		

ตารางที่ 33 (ต่อ)

(n=365)					
การศึกษาของบิดา	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>แกงจืดปลาทุสด</u>					
ประถมศึกษา	81 (44.5)	101 (55.5)	182 (49.9)	9.910	.019
มัธยมศึกษา	81 (54.0)	69 (46.0)	150 (41.0)		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	12 (70.6)	5 (29.4)	17 (4.7)		
ปริญญาตรีและสูงกว่า	12 (75.0)	4 (25.0)	16 (4.4)		
รวม	186 (51.0)	179 (49.0)	365 (100.0)		

p < .05

แกงไม่ใส่กะทิ

ระดับการศึกษาของบิดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับประเภท ของอาหารที่นักเรียนรับประทานประเภทแกงไม่ใส่กะทิคือ แกงส้มชะอม ชุบไข่ทอด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยนักเรียนที่บิดามีการศึกษาระดับปริญญาตรีและ สูงกว่า รับประทานแกงส้มชะอมชุบไข่ทอดในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 34)

ตารางที่ 34 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของบิดากับอาหารไทยประเภทแกงไม่ใส่กะทิที่นักเรียนรับประทาน

(n = 365)					
ระดับการศึกษาของบิดา	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>แกงส้มชะอมหมูไข่ทอด</u>					
ประถมศึกษา	105 (57.7)	77 (42.3)	182 (49.9)	13.926	.003
มัธยมศึกษา	103 (68.7)	47 (31.3)	150 (41.0)		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	12 (70.6)	5 (29.4)	17 (4.7)		
ปริญญาตรีและสูงกว่า	16 (100.0)	0 (0.5)	16 (4.4)		
รวม	236 (64.7)	129 (35.3)	365 (100.0)		

p < .05

แกงจืด

ระดับการศึกษาของบิดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารที่นักเรียนรับประทานประเภทแกงจืดคือ แกงจืดมะระสอได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่บิดามีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า รับประทานแกงจืดมะระสอได้ในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 35)

ตารางที่ 35 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของบิดากับอาหารไทยประเภทแกงจืดที่นักเรียนรับประทาน

(n = 365)

ระดับการศึกษาของบิดา	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>แกงจืดมะระสอได้</u>					
ประถมศึกษา	98 (53.8)	84 (46.2)	182 (49.9)	9.857	.020
มัธยมศึกษา	92 (61.3)	58 (38.7)	150 (41.0)		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	13 (76.5)	4 (23.5)	17 (4.7)		
ปริญญาตรีและสูงกว่า	14 (87.5)	2 (12.5)	16 (4.4)		
รวม	217 (59.5)	148 (40.5)	365 (100.0)		

p < .05

ตั้มยำ

ระดับการศึกษาของบิดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับประเภท ของอาหารที่นักเรียนรับประทานประเภทตั้มยำ คือ ตั้มยำเห็ดสด และ ตั้มยำรวมมิตรทะเล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่บิดามีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่ารับประทานตั้มยำดังกล่าวในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 36)

ตารางที่ 36 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของบิดากับอาหารไทยประเภทต้มยำที่นักเรียน
รับประทาน

(n = 365)					
ระดับการศึกษาของบิดา	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>ต้มยำเห็ดสด</u>					
ประถมศึกษา	95 (52.2)	87 (47.8)	182 (49.9)	7.896	.048
มัธยมศึกษา	98 (65.3)	52 (34.7)	150 (41.0)		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	11 (64.7)	6 (35.3)	17 (4.7)		
ปริญญาตรีและสูงกว่า	12 (75.0)	4 (25.0)	16 (4.4)		
รวม	216 (59.2)	149 (40.8)	365 (100.0)		
<u>ต้มยำรวมมิตรทะเล</u>					
ประถมศึกษา	123 (67.3)	59 (32.4)	182 (49.9)	13.678	.003
มัธยมศึกษา	120 (80.0)	30 (20.0)	150 (41.0)		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	16 (94.1)	1 (5.9)	17 (4.7)		
ปริญญาตรีและสูงกว่า	15 (93.8)	1 (6.3)	16 (4.4)		
รวม	274 (75.1)	91 (24.9)	365 (100.0)		

p < .05

ผัดจืด / ผัดเผ็ด

ระดับการศึกษาของบิดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับประเภท ของอาหารที่นักเรียนรับประทานประเภทผัดจืด/ผัดเผ็ด คือ ผัดคะน้าปลาเค็ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่บิดามีการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่ารับประทานผัดคะน้าปลาเค็มในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 37)

ตารางที่ 37 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของบิดากับอาหารไทยประเภทผัดจืด/ผัดเผ็ดที่นักเรียนรับประทาน

(n = 365)					
ระดับการศึกษาของบิดา	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>ผัดคะน้าปลาเค็ม</u>					
ประถมศึกษา	62 (34.1)	120 (65.9)	182 (49.9)	8.409	.038
มัธยมศึกษา	72 (48.0)	78 (52.0)	150 (41.0)		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	8 (47.1)	9 (52.9)	17 (4.7)		
ปริญญาตรีและสูงกว่า	9 (56.3)	7 (43.8)	16 (4.4)		
รวม	151 (41.4)	214 (58.6)	365 (100.0)		

p < .05

ยา

ระดับการศึกษาของบิดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับประเภท ของอาหารที่นักเรียนรับประทานประเภทยา คือ ยาใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่บิดามีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่ารับประทานยาใหญ่ในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 38)

ตารางที่ 38 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของบิดากับอาหารไทยประเภทยาที่นักเรียนรับประทาน

(n = 365)					
ระดับการศึกษาของบิดา	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>ยาใหญ่</u>					
ประถมศึกษา	96 (52.7)	86 (47.3)	182 (49.9)	8.372	.039
มัธยมศึกษา	73 (48.7)	77 (51.3)	150 (41.0)		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	12 (70.6)	5 (29.4)	17 (4.7)		
ปริญญาตรีและสูงกว่า	13 (81.3)	3 (18.8)	16 (4.4)		
รวม	194 (53.2)	171 (46.8)	365 (100.0)		

p < .05

ประเภทเครื่องจิ้ม

ระดับการศึกษาของบิดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับประเภท ของอาหารที่นักเรียนรับประทานประเภทเครื่องจิ้มคือ น้ำพริกขี้หนุ น้ำพริกไข่เค็ม น้ำพริกกุ้งสด น้ำพริกอ่อน น้ำพริกนรก และหลนเต้าเจี้ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่บิดามีการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่ารับประทานน้ำพริกขี้หนุ น้ำพริกไข่เค็ม และน้ำพริกอ่อน ในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น ส่วนนักเรียนที่บิดามีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่าจะรับประทานน้ำพริกกุ้งสดและหลนเต้าเจี้ยวในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น ส่วนนักเรียนที่บิดามีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจะรับประทานน้ำพริกนรกในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 39)

ตารางที่ 39 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของบิดากับอาหารไทยประเภทเครื่องจิ้มที่นักเรียนรับประทาน

(n = 365)					
ระดับการศึกษาของบิดา	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>น้ำพริกขี้หนุ</u>					
ประถมศึกษา	55 (30.2)	127 (69.8)	182 (49.9)	10.378	.016
มัธยมศึกษา	46 (30.7)	104 (69.3)	150 (41.0)		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	9 (52.9)	8 (47.1)	17 (4.7)		
ปริญญาตรีและสูงกว่า	10 (62.5)	6 (37.5)	16 (4.4)		
รวม	120 (32.9)	245 (67.1)	365 (100.0)		

ตารางที่ 39 (ต่อ)

(n = 365)					
ระดับการศึกษาของบิดา	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>น้ำพริกไข่เค็ม</u>					
ประถมศึกษา	52 (28.6)	130 (71.4)	182 (49.9)	8.628	.035
มัธยมศึกษา	51 (34.0)	99 (66.0)	150 (41.0)		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	9 (52.9)	8 (47.1)	17 (4.7)		
ปริญญาตรีและสูงกว่า	9 (56.3)	7 (43.8)	16 (4.4)		
รวม	121 (33.2)	244 (66.8)	365 (100.0)		
<u>น้ำพริกกุ้งสด</u>					
ประถมศึกษา	69 (37.9)	113 (62.1)	182 (49.9)	11.560	.009
มัธยมศึกษา	66 (44.0)	84 (56.0)	150 (41.0)		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	12 (70.6)	5 (29.4)	17 (4.7)		
ปริญญาตรีและสูงกว่า	11 (68.8)	5 (31.3)	16 (4.4)		
รวม	158 (43.3)	207 (56.7)	365 (100.0)		

ตารางที่ 39 (ต่อ)

(n = 365)					
ระดับการศึกษาของบิดา	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>นำพริกอ่อน</u>					
ประถมศึกษา	77 (42.3)	105 (57.7)	182 (49.9)	8.77	.032
มัธยมศึกษา	70 (46.7)	80 (53.3)	150 (41.0)		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	11 (64.7)	6 (35.3)	17 (4.7)		
ปริญญาตรีและสูงกว่า	12 (75.0)	4 (25.0)	16 (4.4)		
รวม	170 (46.6)	195 (53.4)	365 (100.0)		
<u>นำพริกนรก</u>					
ประถมศึกษา	80 (44.0)	102 (56.0)	182 (49.9)	12.415	.006
มัธยมศึกษา	94 (62.7)	56 (37.3)	150 (41.0)		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	10 (58.8)	7 (41.2)	17 (4.7)		
ปริญญาตรีและสูงกว่า	10 (62.5)	6 (37.5)	16 (4.4)		
รวม	194 (53.2)	171 (46.8)	365 (100.0)		

ตารางที่ 39 (ต่อ)

(n = 365)					
ระดับการศึกษาของบิดา	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>หลนเต้าเจี้ยว</u>					
ประถมศึกษา	55 (30.2)	127 (69.8)	182 (49.9)	9.602	.022
มัธยมศึกษา	57 (38.0)	93 (62.0)	150 (41.0)		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	10 (58.8)	7 (41.2)	17 (4.7)		
ปริญญาตรีและสูงกว่า	9 (56.3)	7 (43.8)	16 (4.4)		
รวม	131 (35.9)	234 (64.1)	365 (100.0)		

p < .05

อาหารว่าง

ระดับการศึกษาของบิดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารที่นักเรียนรับประทานประเภทอาหารว่างคือ ปั่นขลิบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่บิดามีการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่า รับประทานขนมปั่นขลิบในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 40)

ตารางที่ 40 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของบิดากับประเภทอาหารว่างที่นักเรียน
รับประทาน

(n = 365)

การศึกษาของบิดา	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>ป็นขลิบ</u>					
ประถมศึกษา	48 (26.4)	134 (73.6)	182 (49.9)	9.044	.029
มัธยมศึกษา	51 (34.0)	99 (66.0)	150 (41.0)		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	8 (47.1)	9 (52.9)	17 (4.7)		
ปริญญาตรีและสูงกว่า	9 (56.3)	7 (43.8)	16 (4.4)		
รวม	116 (31.8)	249 (68.2)	365 (100.0)		

p < .05

ขนมไทยชนิดนุ่ม

ระดับการศึกษาของบิดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารที่นักเรียนรับประทานประเภทขนมไทยชนิดนุ่ม คือ ขนมทราย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่บิดามีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่ารับประทานขนมทรายในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 41)

ตารางที่ 41 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของบิดากับขนมไทยชนิดนุ่มที่นักเรียน
รับประทาน

(n = 365)

ระดับการศึกษาของบิดา	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>ขนมทราย</u>					
ประถมศึกษา	53 (14.5)	129 (35.3)	182 (49.9)	8.663	.034
มัธยมศึกษา	47 (31.3)	103 (68.7)	150 (41.0)		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	10 (58.8)	7 (41.2)	17 (4.7)		
ปริญญาตรีและสูงกว่า	8 (50.0)	8 (50.0)	16 (4.4)		
รวม	118 (32.3)	247 (67.7)	365 (100.0)		

p < .05

ขนมไทยชนิดกรอบ

ระดับการศึกษาของบิดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับประเภท ของอาหารที่นักเรียนรับประทานประเภทขนมไทยชนิดกรอบ คือ ขนมครองแครงกรอบ ขนมฝัງ ขนมนางเล็ด และขนมมันฝรั่งนึ่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่บิดามีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า รับประทาน ครองแครงกรอบ และขนมฝัງในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น นอกจากนี้ นักเรียนที่บิดามีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่ารับประทานขนมนางเล็ดและมันฝรั่งนึ่งในสัดส่วนที่สูงกว่า กลุ่มอื่น (ตารางที่ 42)

ตารางที่ 42 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของบิดากับชนมไทยชนิดกรอบที่นักเรียน
 รับประทาน

(n = 365)					
ระดับการศึกษาของบิดา	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>กรอบแคระแกรน</u>					
ประถมศึษา	88 (48.4)	94 (51.6)	182 (49.9)	11.420	.010
มัธยมศึกษา	77 (51.3)	73 (48.7)	150 (41.0)		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	12 (70.6)	5 (29.4)	17 (4.7)		
ปริญญาตรีและสูงกว่า	14 (87.5)	2 (12.5)	16 (4.4)		
รวม	191 (52.3)	174 (47.7)	365 (100.0)		
<u>ชนมผิง</u>					
ประถมศึษา	78 (42.9)	104 (57.1)	182 (49.9)	17.131	.001
มัธยมศึกษา	89 (59.3)	61 (40.7)	150 (41.0)		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	12 (70.6)	5 (29.4)	17 (4.7)		
ปริญญาตรีและสูงกว่า	13 (81.3)	3 (18.8)	16 (4.4)		
รวม	192 (52.6)	173 (47.4)	365 (100.0)		

ตารางที่ 42 (ต่อ)

(n = 365)					
ระดับการศึกษาของบิดา	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>ชนมนางเล็ด</u>					
ประถมศึกษา	56 (30.8)	126 (69.2)	182 (49.9)	11.131	.011
มัธยมศึกษา	55 (36.7)	95 (63.3)	150 (41.0)		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	11 (64.7)	6 (35.3)	17 (4.7)		
ปริญญาตรีและสูงกว่า	9 (56.3)	7 (43.8)	16 (4.4)		
รวม	131 (35.9)	234 (64.1)	365 (100.0)		
<u>มันรังกทอด</u>					
ประถมศึกษา	63 (34.6)	119 (65.4)	182 (49.9)	9.743	.021
มัธยมศึกษา	63 (42.0)	87 (58.0)	150 (41.0)		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	12 (70.6)	5 (29.4)	17 (4.7)		
ปริญญาตรีและสูงกว่า	8 (50.0)	8 (50.0)	16 (4.4)		
รวม	146 (40.0)	219 (60.0)	365 (100.0)		

P < .05

ขนมไทยไส้กะทิ

ระดับการศึกษาของบิดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารที่นักเรียนรับประทานประเภทขนมไทยไส้กะทิ คือ ก๋วยเตี๋ยวชีสี่ มั่นแกบววด และทับทิมกรอบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่บิดามีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่ารับประทานก๋วยเตี๋ยวชีสี่และทับทิมกรอบในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น ส่วนนักเรียนที่บิดามีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่ารับประทานมั่นแกบววด ในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 43)

ตารางที่ 43 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของบิดากับประเภทขนมไทยไส้กะทิที่นักเรียนรับประทาน

(n = 365)					
ระดับการศึกษาของบิดา	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>ก๋วยเตี๋ยวชีสี่</u>					
ประถมศึกษา	128 (70.3)	54 (29.7)	182 (49.9)	10.852	.013
มัธยมศึกษา	125 (83.3)	25 (16.7)	150 (41.0)		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	14 (82.4)	3 (17.6)	17 (4.7)		
ปริญญาตรีและสูงกว่า	15 (93.8)	1 (6.3)	16 (4.4)		
รวม	282 (77.3)	83 (22.7)	365 (100.0)		

ตารางที่ 43 (ต่อ)

(n = 365)					
ระดับการศึกษาของบิดา	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>มันแกงบวด</u>					
ประถมศึกษา	71 (39.0)	111 (61.0)	182 (49.9)	12.356	.006
มัธยมศึกษา	74 (49.3)	76 (50.7)	150 (41.0)		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	13 (76.5)	4 (23.5)	17 (4.7)		
ปริญญาตรีและสูงกว่า	10 (62.5)	6 (37.5)	16 (4.4)		
รวม	168 (46.0)	197 (54.0)	365 (100.0)		
<u>ทับทิมกรอบ</u>					
ประถมศึกษา	107 (58.8)	75 (41.2)	182 (49.9)	8.506	.037
มัธยมศึกษา	103 (68.7)	47 (31.3)	150 (41.0)		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	13 (76.5)	4 (23.5)	17 (4.7)		
ปริญญาตรีและสูงกว่า	14 (87.5)	2 (12.5)	16 (4.4)		
รวม	237 (64.9)	128 (35.1)	365 (100.0)		

p < .05

2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของบิดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรากับความบ่อยในการรับประทานอาหาร

ระดับการศึกษาของบิดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทราไม่มีความสัมพันธ์กับความบ่อยในการรับประทานอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ภาคผนวก จ)

2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของบิดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรากับสถานที่ที่รับประทานอาหาร

ระดับการศึกษาของบิดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรามีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่รับประทานอาหารเช้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่บิดามีการศึกษาระดับอนุปริญาหรือเทียบเท่า รับประทานอาหารเช้าที่บ้านในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 44) แต่การศึกษาของบิดาของนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับสถานที่ที่รับประทานอาหารเช้าที่ร้านอาหารและร้านค้าในโรงเรียน

ตารางที่ 44 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของบิดากับสถานที่ที่รับประทานอาหาร

(n = 365)

ระดับการศึกษาของบิดา	สถานที่ที่รับประทานอาหารเช้า			รวม	χ^2	p
	บ้าน (ร้อยละ)	ร้านอาหาร (ร้อยละ)	ร้านค้าในโรงเรียน (ร้อยละ)			
ประถมศึกษา	129 (70.9)	6 (3.3)	47 (25.8)	182 (49.9)	28.690	.000
มัธยมศึกษา	111 (74.0)	5 (3.3)	34 (22.7)	150 (41.0)		
อนุปริญาหรือเทียบเท่า	14 (82.4)	1 (5.9)	2 (11.8)	17 (4.7)		
ปริญาตรีและสูงกว่า	8 (50.0)	5 (31.3)	3 (18.8)	16 (4.4)		
รวม	262 (71.8)	17 (4.7)	86 (23.6)	365 (100.0)		

p < .05

2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของบิดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรากับโอกาสในการรับประทานอาหาร

ระดับการศึกษาของบิดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับโอกาสในการรับประทานอาหารไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่บิดามีการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่า รับประทานอาหารไทยเป็นอาหารประจำวันในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 45)

ตารางที่ 45 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของบิดากับโอกาสในการรับประทานอาหาร

(n = 365)

ระดับการศึกษาของบิดา	โอกาสในการรับประทานอาหาร		รวม	χ^2	p
	โอกาสพิเศษ (ร้อยละ)	เป็นอาหารประจำวัน (ร้อยละ)			
ประถมศึกษา	44 (24.2)	138 (75.8)	182 (49.9)	7.840	.049
มัธยมศึกษา	25 (16.7)	125 (83.3)	150 (41.0)		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	2 (11.8)	15 (88.2)	17 (4.7)		
ปริญญาตรีและสูงกว่า	0 (0.0)	16 (100.0)	16 (4.4)		
รวม	71 (19.5)	294 (80.5)	365 (100.0)		

p < .05

2.5 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของบิดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรากับจำนวนมือในการรับประทานอาหาร

ระดับการศึกษาของบิดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทราไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนมือในการรับประทานอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ภาคผนวก จ)

สมมติฐานที่ 3 ระดับการศึกษาของมารดามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของมารดากับพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา ในเรื่องประเภทอาหารไทย ความบ่อยในการรับประทาน สถานที่ที่รับประทาน โอกาสในการรับประทาน และจำนวนมือที่รับประทาน พบว่า ระดับการศึกษาของมารดามีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหาร และสถานที่ที่รับประทานอาหาร แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับความบ่อยในการรับประทาน โอกาสในการรับประทานและจำนวนมือที่รับประทาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของมารดากับประเภทของอาหารไทยที่นักเรียนรับประทาน

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของมารดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา กับประเภทของอาหารไทยที่นักเรียนรับประทาน จำนวน 13 ประเภท พบว่า ระดับการศึกษาของมารดามีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารไทยที่นักเรียนรับประทานจำนวน 11 ประเภท คือ (1) แกงใส่กะทิ (2) แกงไม่ใส่กะทิ (3) แกงจืด (4) ต้มยำ (5) ต้มใส่กะทิ (6) ผัดจืด/ผัดเผ็ด (7) ยำ (8) เครื่องจิ้ม (9) อาหารว่าง (10) ขนมไทยชนิดนุ่ม และ (11) ขนมไทยชนิดกรอบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ระดับการศึกษาของมารดาไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับประเภทของอาหารไทยที่นักเรียนรับประทาน อีก 2 ประเภท คือ อาหารจานเดียวและขนมไทยใส่กะทิ

แกงใส่กะทิ

ระดับการศึกษาของมารดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารที่นักเรียนรับประทาน ประเภทแกงใส่กะทิ คือ แกงมัสมั่น แกงคั่วหอยขม และแกงฉู่ฉี่ปลาทุสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มารดามีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า รับประทานแกงมัสมั่นในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น ส่วนนักเรียนที่มารดามีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า รับประทานแกงคั่วหอยขมและแกงฉู่ฉี่ปลาทุสดในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 46)

ตารางที่ 46 ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาของมารดากับอาหารไทยประเภทแกงใส่กะทิที่นักเรียนรับประทาน

(n = 365)					
ระดับการศึกษาของมารดา	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>แกงมัสมั่น</u>					
ประถมศึกษา	114 (46.5)	131 (53.5)	245 (67.1)	17.946	.000
มัธยมศึกษา	43 (53.8)	37 (46.3)	80 (21.9)		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	9 (81.8)	2 (18.2)	11 (3.0)		
ปริญญาตรีและสูงกว่า	24 (82.8)	5 (17.2)	29 (8.0)		
รวม	190 (52.1)	175 (47.9)	365 (100.0)		
<u>แกงคั่วหอยขม</u>					
ประถมศึกษา	79 (32.2)	166 (67.8)	245 (67.1)	10.162	.017
มัธยมศึกษา	32 (40.0)	48 (60.0)	80 (21.9)		

ตารางที่ 46 (ต่อ)

(n = 365)					
ระดับการศึกษาของมารดา	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	7 (63.6)	4 (36.4)	11 (3.0)		
ปริญญาตรีและสูงกว่า	16 (55.2)	13 (44.8)	29 (8.0)		
รวม	134 (36.7)	231 (63.3)	365 (100.0)		
แกงจืดปลาทุสด					
ประถมศึกษา	112 (45.7)	133 (54.3)	245 (67.1)	11.020	.012
มัธยมศึกษา	45 (56.3)	35 (43.8)	80 (21.9)		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	8 (72.7)	3 (27.3)	11 (3.0)		
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	21 (72.4)	8 (27.6)	29 (8.0)		
รวม	186 (51.0)	179 (49.0)	365 (100.0)		

p < .05

แกงไม่ใส่กะทิ

ระดับการศึกษาของมารดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารที่นักเรียนรับประทาน ประเภทแกงไม่ใส่กะทิ คือ แกง ส้มหน่อไม่ต้องและแกงส้มชะอมทอดไข่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ มารดามีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่ารับประทานแกงส้มหน่อไม่ต้องและแกงส้ม ชะอมชุบไข่ทอดในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 47)

ตารางที่ 47 ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาของมารดากับอาหารไทยประเภทแกงไม่ใส่กะทิที่นักเรียนรับประทาน

(n = 365)					
ระดับการศึกษาของมารดา	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>แกงส้มหน่อไม้ดอง</u>					
ประถมศึกษา	127 (51.8)	118 (48.2)	245 (67.1)	9.453	.024
มัธยมศึกษา	38 (47.5)	42 (52.5)	80 (21.9)		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	10 (90.9)	1 (9.1)	11 (3.0)		
ปริญญาตรีและสูงกว่า	11 (37.9)	18 (62.1)	29 (8.0)		
รวม	186 (51.0)	179 (49.0)	365 (100.0)		
<u>แกงส้มชะอมชุมไช้ทอด</u>					
ประถมศึกษา	148 (60.4)	97 (39.6)	245 (67.1)	8.564	.036
มัธยมศึกษา	55 (68.8)	25 (31.3)	80 (21.9)		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	10 (90.9)	1 (9.1)	11 (3.0)		
ปริญญาตรีและสูงกว่า	23 (79.3)	6 (20.7)	29 (8.0)		
รวม	236 (64.7)	129 (35.3)	365 (100.0)		

p < .05

แกงจืด

ระดับการศึกษาของมารดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารที่นักเรียนรับประทานประเภทแกงจืด คือ แกงจืดรวมมิตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มารดามีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า รับประทานแกงจืดรวมมิตรในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 48)

ตารางที่ 48 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของมารดากับอาหารไทยประเภทแกงจืดที่นักเรียนรับประทาน

(n = 365)					
ระดับการศึกษาของมารดา	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>แกงจืดรวมมิตร</u>					
ประถมศึกษา	180 (73.5)	63 (26.5)	245 (67.1)	8.972	.030
มัธยมศึกษา	54 (67.5)	26 (32.5)	80 (21.9)		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	10 (90.9)	1 (9.1)	11 (3.0)		
ปริญญาตรีและสูงกว่า	27 (93.1)	2 (6.9)	29 (8.0)		
รวม	271 (74.2)	94 (25.8)	365 (100.0)		

p < .05

ต้มยำ

ระดับการศึกษาของมารดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารที่นักเรียนรับประทานประเภทต้มยำคือ ต้มโคล้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มารดามีการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือสูงกว่า รับประทานต้มโคล้งในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 49)

ตารางที่ 49 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของมารดากับอาหารไทยประเภทต้มยำที่นักเรียนรับประทาน

(n = 365)					
ระดับการศึกษาของมารดา	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>ต้มโคล้ง</u>					
ประถมศึกษา	122 (49.8)	123 (50.2)	245 (67.1)	8.371	.039
มัธยมศึกษา	50 (62.5)	30 (37.5)	80 (21.9)		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	7 (63.6)	4 (36.4)	11 (3.0)		
ปริญญาตรีและสูงกว่า	21 (72.4)	8 (27.6)	29 (8.0)		
รวม	200 (54.8)	165 (45.2)	365 (100.0)		

p < .05

ต้มใส่กะทิ

ระดับการศึกษาของมารดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารที่นักเรียนรับประทานประเภทต้มใส่กะทิคือ ต้มข้าไก่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนที่มารดามีการศึกษาระดับประถมศึกษาและต่ำกว่ารับประทานต้มข้าไก่ในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 50)

ตารางที่ 50 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของมารดากับอาหารไทยประเภทต้มใส่กะทิที่นักเรียนรับประทาน

(n = 365)					
ระดับการศึกษาของมารดา	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>ต้มข้าไก่</u>					
ประถมศึกษา	227 (92.7)	18 (7.3)	245 (67.1)	9.146	.027
มัธยมศึกษา	68 (85.0)	12 (15.0)	80 (21.9)		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	11 (3.0)	0 (0.0)	11 (3.0)		
ปริญญาตรีและสูงกว่า	23 (79.3)	6 (20.7)	29 (8.0)		
รวม	329 (90.1)	36 (9.9)	365 (100.0)		

p < .05

ผัดจืด/ผัดเผ็ด

ระดับการศึกษาของมารดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารที่นักเรียนรับประทานประเภทผัดจืด/ผัดเผ็ด คือ

ผักคะน้าปลาเค็ม และผักบวบเหลี่ยมใส่ไข่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียน
ที่มารดามีการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าจะรับประทานผักคะน้าปลาเค็ม
และผักบวบเหลี่ยมใส่ไข่ในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 51)

ตารางที่ 51 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของมารดากับอาหารไทยประเภทผัดจืด/ผัดเผ็ดที่
นักเรียนรับประทาน

(n = 365)					
ระดับการศึกษาของมารดา	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>ผักคะน้าปลาเค็ม</u>					
ประถมศึกษา	85 (34.7)	160 (65.3)	245 (67.1)	14.498	.002
มัธยมศึกษา	42 (52.5)	38 (47.5)	80 (21.9)		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	6 (54.5)	5 (45.5)	11 (3.0)		
ปริญญาตรีและสูงกว่า	18 (62.1)	11 (37.9)	29 (8.0)		
รวม	151 (41.4)	214 (58.6)	365 (100.0)		
<u>ผักบวบเหลี่ยมใส่ไข่</u>					
ประถมศึกษา	123 (50.0)	122 (49.8)	245 (67.1)	13.873	.003
มัธยมศึกษา	46 (57.5)	34 (42.5)	80 (21.9)		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	6 (54.5)	5 (45.5)	11 (3.0)		
ปริญญาตรีและสูงกว่า	25 (86.2)	4 (13.8)	29 (8.0)		
รวม	200 (54.8)	165 (45.2)	365 (100.0)		

p < .05

ยา

ระดับการศึกษาของมารดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารที่นักเรียนรับประทาน ประเภทยา คือ ยาปลากรอบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มารดามีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่ารับประทานยาปลากรอบในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 52)

ตารางที่ 52 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของมารดากับอาหารไทยประเภทยาที่นักเรียนรับประทาน

(n = 365)					
ระดับการศึกษาของมารดา	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>ยาปลากรอบ</u>					
ประถมศึกษา	122 (49.8)	123 (50.2)	245 (67.1)	14.083	.003
มัธยมศึกษา	52 (65.0)	28 (35.0)	80 (21.9)		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	9 (81.8)	2 (18.2)	11 (3.0)		
ปริญญาตรีและสูงกว่า	22 (75.9)	7 (24.1)	29 (8.0)		
รวม	205 (56.2)	160 (43.8)	365 (100.0)		

p < .05

เครื่องจิ้ม

ระดับการศึกษาของมารดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารที่นักเรียนรับประทานประเภทเครื่องจิ้ม คือ น้ำพริกปลาร้า น้ำพริกไข่เค็ม น้ำพริกกุ้งสด และหลนเต้าเจี้ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มารดามีการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่ารับประทานน้ำพริกปลาร้าและน้ำพริกกุ้งสดในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น ส่วนนักเรียนที่มารดามีการศึกษาระดับอนุปริญญารับประทานน้ำพริกไข่เค็ม และหลนเต้าเจี้ยวในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 53)

ตารางที่ 53 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของมารดากับอาหารไทยประเภทเครื่องจิ้มที่นักเรียนรับประทาน

(n = 365)					
ระดับการศึกษาของมารดา	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>น้ำพริกปลาร้า</u>					
ประถมศึกษา	67 (27.3)	178 (72.7)	245 (67.1)	15.220	.002
มัธยมศึกษา	30 (37.5)	50 (62.5)	80 (21.9)		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	6 (54.5)	5 (45.5)	11 (3.0)		
ปริญญาตรีและสูงกว่า	17 (58.6)	12 (41.4)	29 (8.0)		
รวม	120 (32.9)	245 (67.1)	365 (100.0)		

ตารางที่ 53 (ต่อ)

(n = 365)					
ระดับการศึกษาของมารดา	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>น้ำพริกไข่เค็ม</u>					
ประถมศึกษา	68 (27.8)	177 (72.2)	245 (67.1)	10.852	.013
มัธยมศึกษา	33 (41.3)	47 (58.8)	80 (21.9)		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	6 (54.5)	5 (45.5)	11 (3.0)		
ปริญญาตรีและสูงกว่า	14 (48.3)	15 (51.7)	29 (8.0)		
รวม	121 (33.2)	244 (66.8)	365 (100.0)		
<u>น้ำพริกกุ้งสด</u>					
ประถมศึกษา	92 (37.6)	153 (62.4)	245 (67.1)	12.445	.006
มัธยมศึกษา	40 (50.0)	40 (50.0)	80 (21.9)		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	7 (63.6)	4 (36.4)	11 (3.0)		
ปริญญาตรีและสูงกว่า	19 (65.5)	10 (34.5)	29 (8.0)		
รวม	158 (43.3)	207 (56.7)	365 (100.0)		

ตารางที่ 53 (ต่อ)

(n = 365)					
ระดับการศึกษาของมารดา	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>หล่นเต้าเจี้ยว</u>					
ประถมศึกษา	77 (31.4)	168 (68.6)	245 (67.1)	14.442	.002
มัธยมศึกษา	29 (36.3)	51 (63.8)	80 (21.9)		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	7 (63.6)	4 (36.4)	11 (3.0)		
ปริญญาตรีและสูงกว่า	18 (62.1)	11 (37.9)	29 (8.0)		
รวม	131 (35.9)	234 (64.1)	365 (100.0)		

p < .05

อาหารว่าง

ระดับการศึกษาของมารดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารที่นักเรียนรับประทานประเภทอาหารว่าง คือ เมี่ยงคำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มารดามีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่ารับประทานเมี่ยงคำในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 54)

ตารางที่ 54 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของมารดากับประเภทอาหารว่างที่นักเรียนรับประทาน

(n = 365)					
ระดับการศึกษาของมารดา	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>เมี่ยงคำ</u>					
ประถมศึกษา	114 (46.5)	131 (53.5)	245 (67.1)	15.174	.002
มัธยมศึกษา	56 (70.0)	24 (30.0)	80 (21.9)		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	8 (72.7)	3 (27.3)	11 (3.0)		
ปริญญาตรีและสูงกว่า	16 (55.2)	13 (44.8)	29 (8.0)		
รวม	194 (53.2)	171 (46.8)	365 (100.0)		

p < .05

ขนมไทยชนิดนุ่ม

ระดับการศึกษาของมารดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารที่นักเรียนรับประทานประเภทขนมไทยชนิดนุ่ม คือ ขนมทราย และขนมเหนียว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มารดา มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่ารับประทานขนมทรายในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น ส่วนนักเรียนที่มารดา มีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่ารับประทานขนมเหนียว ในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 55)

ตารางที่ 55 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของมารดากับชนมไทยชนิคมที่นักเรียน
 รับประทาน

(n = 365)

ระดับการศึกษาของมารดา	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>ชนมทราย</u>					
ประถมศึกษา	68 (27.8)	177 (72.7)	245 (67.1)	8.088	.044
มัธยมศึกษา	31 (38.8)	49 (61.3)	80 (21.9)		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	5 (45.5)	6 (54.5)	11 (3.0)		
ปริญญาตรีและสูงกว่า	14 (48.3)	15 (51.7)	29 (8.0)		
รวม	118 (32.3)	247 (67.7)	365 (100.0)		
<u>ชนมเหนียว</u>					
ประถมศึกษา	89 (36.3)	156 (63.7)	245 (67.1)	7.841	.049
มัธยมศึกษา	37 (46.3)	43 (53.8)	80 (21.9)		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	8 (72.7)	3 (27.3)	11 (3.0)		
ปริญญาตรีและสูงกว่า	13 (44.8)	16 (55.2)	29 (8.0)		
รวม	147 (40.3)	218 (59.7)	365 (100.0)		

p < .05

ขนมไทยชนิดกรอบ

ระดับการศึกษาของมารดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารที่นักเรียนรับประทาน ประเภทขนมไทยชนิดกรอบ คือ ขนมฝังบึงและกล้วยทอด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มารดามีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่ารับประทานขนมฝังบึงในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น ส่วนนักเรียนที่มารดามีการศึกษาระดับ ประถมศึกษา รับประทานกล้วยทอดในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 56)

ตารางที่ 56 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของมารดากับขนมไทยชนิดกรอบที่นักเรียนรับประทาน

(n = 365)					
ระดับการศึกษาของมารดา	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>ขนมฝัง</u>					
ประถมศึกษา	116 (47.3)	129 (52.7)	245 (67.1)	8.335	.040
มัธยมศึกษา	50 (62.5)	30 (37.5)	80 (21.9)		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	7 (63.6)	4 (36.4)	11 (3.0)		
ปริญญาตรีและสูงกว่า	19 (65.5)	10 (34.5)	29 (8.0)		
รวม	192 (52.6)	173 (47.4)	365 (100.0)		

ตารางที่ 56 (ต่อ)

(n = 365)					
ระดับการศึกษาของมารดา	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>กล้วยทอด</u>					
ประถมศึกษา	223 (91.0)	22 (9.0)	245 (67.1)	8.693	.034
มัธยมศึกษา	70 (87.5)	10 (12.5)	80 (21.9)		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	7 (63.6)	4 (36.4)	11 (3.0)		
ปริญญาตรีและสูงกว่า	25 (86.2)	4 (13.8)	29 (8.0)		
รวม	325 (89.0)	40 (11.0)	365 (100.0)		

p < .05

**3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของมารดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรากับความบ่อยในการรับประทาน**

ระดับการศึกษาของมารดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา
ไม่มีความสัมพันธ์กับความบ่อยในการรับประทาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
(ภาคผนวก ฉ)

3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของมารดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา กับสถานที่ที่รับประทานอาหารเช้า

ระดับการศึกษาของมารดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่รับประทานอาหารเช้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มารดามีการศึกษาระดับมัธยมศึกษารับประทานอาหารเช้าที่บ้านในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 57)

ตารางที่ 57 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของมารดากับสถานที่ที่รับประทานอาหารเช้า

(n = 365)

ระดับการศึกษาของมารดา	สถานที่ที่รับประทานอาหารเช้า			รวม	χ^2	p
	บ้าน (ร้อยละ)	ร้านอาหาร (ร้อยละ)	ร้านค้าในโรงเรียน (ร้อยละ)			
ประถมศึกษา	175 (71.4)	8 (3.3)	62 (25.3)	245 (67.1)	18.649	.005
มัธยมศึกษา	63 (78.8)	2 (2.5)	15 (18.8)	80 (21.9)		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	6 (54.5)	2 (18.2)	3 (27.3)	11 (3.0)		
ปริญญาตรีและสูงกว่า	18 (62.1)	5 (17.2)	6 (20.7)	29 (8.0)		
รวม	262 (71.8)	17 (4.7)	86 (23.6)	365 (100.0)		

p < .05

3.4 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของมารดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรากับโอกาสในการรับประทาน

ระดับการศึกษาของมารดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา ไม่มีความสัมพันธ์กับโอกาสในการรับประทาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ภาคผนวก ฉ)

3.5 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของมารดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรากับจำนวนมือที่รับประทาน

ระดับการศึกษาของมารดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนมือที่รับประทาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ภาคผนวก จ)

สมมติฐานที่ 4 อาชีพของบิดามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของบิดากับพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทราในเรื่องประเภทของอาหาร ความบ่อยในการรับประทาน สถานที่ที่รับประทาน โอกาสในการรับประทานและจำนวนมือที่รับประทาน พบว่าอาชีพของบิดามีความสัมพันธ์กับประเภทอาหาร สถานที่ที่รับประทาน และโอกาสในการรับประทาน แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับความบ่อยในการรับประทาน และจำนวนมือที่รับประทาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.1 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของบิดากับประเภทของอาหารไทยที่นักเรียนรับประทาน

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของบิดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา กับอาหารไทยจำนวน 13 ประเภทพบว่า อาชีพของบิดามีความสัมพันธ์กับประเภทอาหารไทยที่นักเรียนรับประทานจำนวน 8 ประเภทคือ (1) แกงใต้กะทิ (2) แกงไม่ใส่กะทิ (3) ต้มยำ (4) ยำ (5) เครื่องจิ้ม (6) อาหารจานเดียว (7) ขนมไทยชนิดนุ่ม และ (8) ขนมไทยชนิดกรอบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่อาชีพของบิดาไม่มีความสัมพันธ์กับความบ่อยในการรับประทานและจำนวนมือที่รับประทานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แกงใส่กะทิ

อาชีพของบิดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารที่นักเรียนรับประทานประเภทแกงใส่กะทิ คือ แกงมัสมั่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่บิดามีอาชีพรับราชการและ รัฐวิสาหกิจรับประทานแกงมัสมั่นในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 58)

ตารางที่ 58 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของบิดากับอาหารไทยประเภทแกงใส่กะทิที่ นักเรียนรับประทาน

				(n = 365)	
อาชีพของบิดา	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>แกงมัสมั่น</u>					
รับจ้าง	100 (51.8)	93 (48.2)	193 (52.9)	9.506	.050
ค้าขาย	26 (66.7)	13 (33.3)	39 (10.7)		
รับราชการและ รัฐวิสาหกิจ	17 (68.0)	8 (32.0)	25 (6.8)		
เกษตรกรรวม	36 (41.9)	50 (58.1)	86 (23.6)		
ไม่มีอาชีพ	11 (50.0)	11 (50.0)	22 (6.0)		
รวม	190 (52.1)	175 (47.9)	365 (100.0)		

p < .05

แกงไมใส่กะทิ

อาชีพของบิดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารที่นักเรียนรับประทานประเภทแกงไมใส่กะทิ คือ แกงป่าปลาชุก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่บิดามีอาชีพรับราชการ และรัฐวิสาหกิจรับประทานแกงป่าปลาชุกในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 59)

ตารางที่ 59 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของบิดากับอาหารไทยประเภทแกงไมใส่กะทิที่นักเรียนรับประทาน

(n = 365)					
อาชีพของบิดา	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>แกงป่าปลาชุก</u>					
รับจ้าง	101 (52.3)	92 (47.7)	193 (52.9)	9.701	.046
ค้าขาย	20 (51.3)	19 (48.7)	39 (10.7)		
รับราชการและ รัฐวิสาหกิจ	19 (76.0)	6 (24.0)	25 (6.8)		
เกษตรกรรวม	42 (48.8)	44 (51.2)	86 (23.6)		
ไม่มีอาชีพ	7 (31.8)	15 (68.2)	22 (6.0)		
รวม	189 (51.8)	176 (48.2)	365 (100.0)		

p < .05

ตั๋มย่ำ

อาชีพของบิดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารที่นักเรียนรับประทานประเภทตั๋มย่ำคือ ตั๋มย่ำกึ่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่บิดามีอาชีพค้าขายรับประทานตั๋มย่ำกึ่งในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 60)

ตารางที่ 60 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของบิดากับอาหารไทยประเภทตั๋มย่ำที่นักเรียนรับประทาน

(n = 365)				χ^2	p
อาชีพของบิดา	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)		
<u>ตั๋มย่ำกึ่ง</u>					
รับจ้าง	181 (93.8)	12 (6.2)	193 (52.9)	13.290	.010
ค้าขาย	37 (94.9)	2 (5.1)	39 (10.7)		
รับราชการและ รัฐวิสาหกิจ	22 (88.0)	3 (12.0)	25 (6.8)		
เกษตรกรรวม	71 (82.6)	15 (17.4)	86 (23.6)		
ไม่มีอาชีพ	17 (77.3)	5 (22.7)	22 (6.0)		
รวม	328 (89.9)	37 (10.1)	365 (100.0)		

p < .05

ยา

อาชีพของบิดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารที่นักเรียนรับประทานประเภทยากือ ยำวันเส้น และ ยำใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่บิดามีอาชีพรับจ้างรับประทาน ยำวันเส้น ในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น ส่วนนักเรียนที่บิดามีอาชีพค้าขายรับประทานยำใหญ่ ในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 61)

ตารางที่ 61 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของบิดากับอาหารไทยประเภทยากที่นักเรียนรับประทาน

(n = 365)

อาชีพของบิดา	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>ยำวันเส้น</u>					
รับจ้าง	186 (96.4)	7 (3.6)	193 (52.9)	16.409	.003
ค้าขาย	37 (94.9)	2 (5.1)	39 (10.7)		
รับราชการและ รัฐวิสาหกิจ	19 (76.0)	6 (24.0)	25 (6.8)		
เกษตรกรรวม	78 (90.7)	8 (9.3)	86 (23.6)		
ไม่มีอาชีพ	21 (95.5)	1 (4.5)	22 (6.0)		
รวม	341 (93.4)	24 (6.6)	365 (100.0)		

ตารางที่ 61 (ต่อ)

(n = 365)					
อาชีพของบิดา	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>ย่าใหญ่</u>					
รับจ้าง	107 (55.4)	86 (44.6)	193 (52.9)	9.904	.042
ค้าขาย	24 (61.5)	15 (38.5)	39 (10.7)		
รับราชการและ รัฐวิสาหกิจ	14 (56.0)	11 (44.0)	25 (6.8)		
เกษตรกรรม	44 (51.2)	42 (48.8)	86 (23.6)		
ไม่มีอาชีพ	5 (22.7)	17 (77.3)	22 (6.0)		
รวม	194 (53.2)	171 (46.8)	365 (100.0)		

p < .05

เครื่องจิ้ม

อาชีพของบิดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารที่นักเรียนรับประทานประเภทเครื่องจิ้มคือน้ำพริกกุ้งสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่บิดามีอาชีพค้าขายรับประทานน้ำพริกกุ้งสดในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 62)

ตารางที่ 62 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของบิดากับอาหารไทยประเภทเครื่องจิ้มที่นักเรียน
รับประทาน

(n = 365)

อาชีพของบิดา	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>นำพริกแกงสด</u>					
รับจ้าง	71 (36.8)	122 (63.2)	193 (52.9)	14.229	.007
ค้าขาย	26 (66.7)	13 (33.3)	39 (10.7)		
รับราชการและ รัฐวิสาหกิจ	14 (56.0)	11 (44.0)	25 (6.8)		
เกษตรกรรวม	39 (45.3)	47 (54.7)	86 (23.6)		
ไม่มีอาชีพ	8 (36.4)	14 (63.6)	22 (6.0)		
รวม	158 (43.3)	207 (56.7)	365 (100.0)		

p < .05

อาหารจานเดียว

อาชีพของบิดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารที่นักเรียนรับประทานประเภทอาหารจานเดียว คือ ข้าวมันไก่และ ก๋วยเตี๋ยวราดหน้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่บิดามีอาชีพรับจ้างรับประทานข้าวมันไก่ในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น ส่วนนักเรียนที่บิดามีอาชีพเกษตรกรรับประทานก๋วยเตี๋ยวราดหน้าในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 63)

ตารางที่ 63 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของบิดากับอาหารไทยประเภทอาหารจานเดียวที่นักเรียน
รับประทาน

(n = 365)

อาชีพของบิดา	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>ข้าวมันไก่</u>					
รับจ้าง	178 (92.9)	15 (7.8)	193 (52.9)	9.524	.049
ค้าขาย	36 (92.3)	3 (7.7)	39 (10.7)		
ราชการและ รัฐวิสาหกิจ	20 (80.0)	5 (20.0)	25 (6.8)		
เกษตรกรรวม	70 (81.4)	16 (18.6)	86 (23.6)		
ไม่มีอาชีพ	20 (20.9)	2 (9.1)	22 (6.0)		
รวม	324 (88.8)	41 (11.2)	365 (100.0)		
<u>ก๋วยเตี๋ยวลูกชิ้นน้ำ</u>					
รับจ้าง	174 (90.2)	19 (9.8)	193 (52.9)	9.387	.035
ค้าขาย	34 (87.2)	5 (12.8)	39 (10.7)		
รับราชการและ รัฐวิสาหกิจ	20 (80.0)	5 (20.0)	25 (6.8)		
เกษตรกรรวม	79 (91.9)	7 (8.1)	86 (23.6)		
ไม่มีอาชีพ	19 (86.4)	3 (13.6)	22 (6.0)		
รวม	326 (89.3)	39 (10.7)	365 (100.0)		

p < .05

ขนมไทยชนิดนุ่ม

อาชีพของบิดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารที่นักเรียนรับประทานประเภทขนมไทยชนิดนุ่ม คือ ขนมตาลและขนมฟักทอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่บิดามีอาชีพค้าขาย รับประทานขนมตาลและขนมฟักทองในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 64)

ตารางที่ 64 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของบิดากับขนมไทยชนิดนุ่มที่นักเรียนรับประทาน

(n = 365)

อาชีพของบิดา	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>ขนมตาล</u>					
รับจ้าง	157 (81.3)	36 (18.7)	193 (52.9)	12.862	.012
ค้าขาย	32 (82.1)	7 (17.9)	39 (10.7)		
รับราชการและ รัฐวิสาหกิจ	15 (60.0)	10 (40.0)	25 (6.8)		
เกษตรกรรวม	56 (65.1)	30 (34.9)	86 (23.6)		
ไม่มีอาชีพ	16 (72.7)	6 (27.3)	22 (6.0)		
รวม	276 (75.6)	89 (24.4)	365 (100.0)		

ตารางที่ 64 (ต่อ)

(n = 365)					
อาชีพของบิดา	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>ขนมฟักทอง</u>					
รับจ้าง	121 (62.7)	72 (37.3)	193 (52.9)	11.174	.025
ค้าขาย	32 (82.1)	7 (17.9)	39 (10.7)		
รับราชการและ รัฐวิสาหกิจ	13 (52.0)	12 (48.0)	25 (6.8)		
เกษตรกรรวม	49 (57.0)	37 (43.0)	86 (23.6)		
ไม่มีอาชีพ	10 (45.5)	12 (54.5)	22 (6.0)		
รวม	225 (61.1)	140 (38.4)	365 (100.0)		

p < .05

ขนมไทยชนิดกรอบ

อาชีพของบิดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารที่นักเรียนรับประทานประเภทขนมไทยชนิดกรอบ คือ ขนมเบื้องไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่บิดามีอาชีพรับจ้าง รับประทานขนมเบื้องไทยในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 65)

ตารางที่ 65 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของบิดากับขนมไทยชนิดกรอบที่นักเรียนรับประทาน

(n = 365)

อาชีพของบิดา	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
ขนมเป็ญไทย					
รับจ้าง	147 (76.2)	46 (23.8)	193 (52.9)	10.773	.029
ค้าขาย	28 (71.8)	11 (28.2)	39 (10.7)		
รับราชการและ รัฐวิสาหกิจ	12 (48.0)	13 (52.0)	25 (6.8)		
เกษตรกรรม	56 (65.1)	30 (34.9)	86 (23.6)		
ไม่มีอาชีพ	14 (63.6)	8 (36.4)	22 (6.0)		
รวม	257 (70.4)	108 (29.6)	365 (100.0)		

p < .05

ขนมไทยไส้กะทิ

อาชีพของบิดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารที่นักเรียนรับประทานประเภทขนมไทยไส้กะทิคือ ขนมบัวลอย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่บิดามีอาชีพรับราชการและ รัฐวิสาหกิจรับประทานขนมบัวลอยในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 66)

ตารางที่ 66 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของบิดากับชนมไทยใส่กะทิที่นักเรียนรับประทาน

(n = 365)

อาชีพของบิดา	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>ชนมบัวลอย</u>					
รับจ้าง	155 (80.3)	38 (19.7)	193 (52.9)	12.613	.013
ค้าขาย	31 (79.5)	8 (20.5)	39 (10.7)		
รับราชการและ รัฐวิสาหกิจ	22 (88.0)	3 (12.0)	25 (6.8)		
เกษตรกรรม	69 (80.2)	17 (19.8)	86 (23.6)		
ไม่มีอาชีพ	11 (50.0)	11 (50.0)	22 (6.0)		
รวม	288 (78.9)	77 (21.1)	365 (100.0)		

p < .05

4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของบิดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย**จังหวัดละเชิงเทรากับความบ่อยของการรับประทาน**

อาชีพของบิดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดละเชิงเทราไม่มี
ความสัมพันธ์กับความบ่อยของการรับประทานอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
(ภาคผนวก ค)

4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของบิดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดฉะเชิงเทรากับสถานที่ที่รับประทาน

อาชีพของบิดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรามีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่รับประทานอาหารเช้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่บิดาไม่มีอาชีพรับประทานอาหารเช้าที่บ้านในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 67) แต่อาชีพของบิดาไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับสถานที่ที่รับประทานอาหารเช้ากลางวัน มื้อเย็น และมื้อว่าง

ตารางที่ 67 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของบิดากับสถานที่ที่รับประทานอาหารเช้า

(n = 365)

อาชีพของบิดา	สถานที่ที่รับประทานอาหารเช้า			รวม	χ^2	p
	บ้าน (ร้อยละ)	ร้านอาหาร (ร้อยละ)	ร้านค้าในโรงเรียน (ร้อยละ)			
รับจ้าง	143 (71.1)	7 (3.6)	43 (22.3)	193 (52.9)	20.636	.008
ค้าขาย	23 (59.0)	2 (5.1)	14 (35.9)	39 (10.7)		
รับราชการและ รัฐวิสาหกิจ	13 (52.0)	5 (20.0)	7 (28.0)	25 (6.8)		
เกษตรกรรวม	65 (75.6)	3 (3.5)	18 (20.9)	86 (23.6)		
ไม่มีอาชีพ	18 (81.8)	0 (0.0)	4 (18.2)	22 (6.0)		
รวม	262 (71.8)	17 (4.7)	86 (23.6)	365 (100.0)		

p < .05

4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของบิดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดฉะเชิงเทรากับโอกาสในการรับประทานอาหาร

อาชีพของบิดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดฉะเชิงเทรามีความสัมพันธ์กับโอกาสในการรับประทานอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่บิดามีอาชีพรับราชการและรัฐวิสาหกิจ รับประทานอาหารไทยเป็นอาหารประจำวัน ในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 68)

ตารางที่ 68 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของบิดากับโอกาสในการรับประทานอาหาร

(n = 365)

อาชีพของบิดา	โอกาสในการรับประทานอาหาร		รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
	โอกาสพิเศษ (ร้อยละ)	เป็นอาหารประจำวัน (ร้อยละ)			
รับจ้าง	53 (27.5)	140 (72.5)	193 (52.9)	18.361	.001
ค้าขาย	5 (12.8)	34 (87.2)	39 (10.7)		
รับราชการและ รัฐวิสาหกิจ	1 (4.0)	24 (96.0)	25 (6.8)		
เกษตรกรรวม	11 (12.8)	75 (87.2)	86 (23.6)		
ไม่มีอาชีพ	1 (4.5)	21 (95.5)	22 (6.0)		
รวม	71 (19.5)	294 (80.5)	365 (100.0)		

p < .05

4.5 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของบิดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดฉะเชิงเทรา กับจำนวนมือที่รับประทาน

อาชีพของบิดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทราไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนมือที่รับประทานอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ภาคผนวก ก)

สมมติฐานที่ 5 อาชีพของมารดามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของมารดา กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา เรื่องประเภทอาหาร ความบ่อยในการรับประทาน สถานที่ที่รับประทาน โอกาสในการรับประทาน และจำนวนมือที่รับประทาน พบว่าอาชีพของมารดา มีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารที่นักเรียนรับประทาน ความบ่อยในการรับประทาน และโอกาสในการรับประทานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่รับประทานและจำนวนมือที่รับประทาน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.1 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของมารดา กับประเภทอาหารไทยที่นักเรียนรับประทาน

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของมารดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่าอาชีพของมารดา มีความสัมพันธ์กับประเภทอาหารไทยที่นักเรียนรับประทานจำนวน 6 ประเภทคือ (1) แกงใส่กะทิ (2) แกงไม่ใส่กะทิ (3) แกงจืด (4) ผัดจืด/ผัดเผ็ด (5) ยำ และ (6) อาหารว่าง แต่อาชีพของมารดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับการรับประทานอาหารอีก 7 ประเภท คือ ต้มยำ ต้มใส่กะทิ เครื่องจิ้ม อาหารจานเดียว ขนมไทยชนิดนุ่ม ขนมไทยชนิดกรอบ และขนมไทยใส่กะทิ

แกงใส่กะทิ

อาชีพของมารดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารที่นักเรียนรับประทานประเภทแกงใส่กะทิ คือ แกงเผ็ดหมู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มารดามีอาชีพเกษตรกร รับประทานแกงเผ็ดหมูในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 69)

ตารางที่ 69 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของมารดากับอาหารไทยประเภทแกงใส่กะทิที่นักเรียน รับประทาน

(n = 365)					
อาชีพของมารดา	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>แกงเผ็ดหมู</u>					
รับจ้าง	119 (67.2)	58 (32.8)	177 (48.5)	9.651	.047
ค้าขาย	32 (57.1)	24 (42.9)	56 (15.3)		
รับราชการและ รัฐวิสาหกิจ	21 (65.6)	11 (34.4)	32 (8.8)		
เกษตรกร	56 (76.7)	17 (23.3)	73 (20.0)		
แม่บ้าน	13 (48.1)	14 (51.9)	27 (7.4)		
รวม	241 (66.0)	124 (34.0)	365 (100.0)		

p < .05

แกงไมใส่กะทิ

อาชีพของมารดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารที่นักเรียนรับประทานประเภทแกงไมใส่กะทิคือ แกงส้มผักกาดดองและแกงป่าเนื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มารดามีอาชีพรับจ้างรับประทานแกงส้มผักกาดดองในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น และนักเรียนที่มารดามีอาชีพรับราชการและรัฐวิสาหกิจรับประทานแกงป่าเนื้อในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 70)

ตารางที่ 70 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของมารดากับอาหารไทยประเภทแกงไมใส่กะทิที่นักเรียนรับประทาน

(n = 365)					
อาชีพของมารดา	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>แกงส้มผักกาดดอง</u>					
รับจ้าง	102 (57.6)	75 (42.4)	177 (48.5)	15.226	.004
ค้าขาย	21 (37.5)	35 (62.5)	56 (15.3)		
รับราชการและ รัฐวิสาหกิจ	9 (28.1)	23 (71.9)	32 (8.8)		
เกษตรกรรม	42 (57.5)	31 (42.5)	73 (20.0)		
แม่บ้าน	13 (48.1)	14 (51.9)	27 (7.4)		
รวม	187 (51.2)	178 (48.8)	365 (100.0)		

ตารางที่ 70 (ต่อ)

(n = 365)					
อาชีพของมารดา	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>แกงป่าเนื้อ</u>					
รับจ้าง	69 (39.0)	108 (61.0)	177 (48.5)	13.816	.008
ค้าขาย	15 (26.8)	41 (73.2)	56 (15.3)		
รับราชการและ รัฐวิสาหกิจ	18 (56.3)	14 (43.8)	32 (8.8)		
เกษตรกรรวม	25 (34.2)	48 (65.8)	73 (20.0)		
แม่บ้าน	4 (14.8)	23 (85.2)	27 (7.4)		
รวม	131 (35.9)	234 (64.1)	365 (100.0)		

p < .05

แกงจืด

อาชีพของมารดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารที่นักเรียนรับประทานประเภทแกงจืดคือ แกงจืดลูกชิ้นปลาและแกงจืดตำลึงหมูสับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มารดามีอาชีพรับจ้างรับประทานแกงจืดลูกชิ้นปลาในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น ส่วนนักเรียนที่มารดามีอาชีพรับราชการและรัฐวิสาหกิจรับประทานแกงจืดตำลึงหมูสับในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 71)

ตารางที่ 71 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของมารดากับอาหารไทยประเภทแกงจืดที่นักเรียน

รับประทาน			(n = 365)		
อาชีพของมารดา	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>แกงจืดลูกชิ้นปลา</u>					
รับจ้าง	140 (79.1)	37 (20.9)	177 (48.5)	10.104	.039
ค้าขาย	36 (64.3)	20 (35.7)	56 (15.3)		
รับราชการและ รัฐวิสาหกิจ	22 (68.8)	10 (31.3)	32 (8.8)		
เกษตรกรรวม	45 (61.6)	28 (38.4)	73 (20.0)		
แม่บ้าน	19 (70.4)	8 (29.6)	27 (7.4)		
รวม	262 (71.8)	103 (28.2)	365 (100.0)		
<u>แกงจืดตำลึงหมูสับ</u>					
รับจ้าง	147 (83.1)	30 (16.9)	177 (48.5)	12.279	.015
ค้าขาย	46 (82.1)	10 (17.9)	56 (15.3)		
รับราชการและ รัฐวิสาหกิจ	31 (96.9)	1 (3.1)	32 (8.8)		
เกษตรกรรวม	62 (84.9)	11 (15.1)	73 (20.0)		
แม่บ้าน	17 (63.0)	10 (37.0)	27 (7.4)		
รวม	303 (83.0)	62 (17.0)	365 (100.0)		

p < .05

ผัดจืด/ผัดเผ็ด

อาชีพของมารดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารที่นักเรียนรับประทานประเภทผัดจืด/ผัดเผ็ด คือ ผัดคะน้าปลาเค็ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มารดามีอาชีพรับราชการและรัฐวิสาหกิจรับประทานผัดคะน้าปลาเค็มในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 72)

ตารางที่ 72 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของมารดากับอาหารไทยประเภทผัดจืด/ผัดเผ็ด ที่นักเรียนรับประทาน

(n = 365)					
อาชีพของมารดา	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>ผัดคะน้าปลาเค็ม</u>					
รับจ้าง	62 (35.0)	115 (65.0)	177 (48.5)	10.593	.032
ค้าขาย	24 (42.9)	32 (57.1)	56 (15.3)		
รับราชการและ รัฐวิสาหกิจ	19 (59.4)	13 (40.6)	32 (8.8)		
เกษตรกรรวม	37 (50.7)	36 (49.3)	73 (20.0)		
แม่บ้าน	9 (33.3)	18 (66.7)	27 (7.4)		
รวม	151 (41.4)	214 (58.6)	365 (100.0)		

p < .05

ยา

อาชีพของมารดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารที่นักเรียนรับประทานประเภท ยา คือ ยาหม่อง ยาสมุนไพร และยาปลากระป๋อง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มารดามีอาชีพเกษตรกรรับประทานยาหม่องในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น ส่วนนักเรียนที่มารดามีอาชีพรับราชการและรัฐวิสาหกิจรับประทานยาสมุนไพรและยาปลากระป๋องในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 73)

ตารางที่ 73 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของมารดากับอาหารไทยประเภทยาที่นักเรียนรับประทาน

(n = 365)					
อาชีพของมารดา	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>ย៉าหม่อง</u>					
รับจ้าง	111 (62.7)	66 (37.3)	177 (48.5)	14.334	.006
ค้าขาย	24 (42.9)	32 (57.1)	56 (15.3)		
รับราชการและ รัฐวิสาหกิจ	17 (53.1)	15 (46.9)	32 (8.8)		
เกษตรกรกรรม	46 (63.0)	27 (37.0)	73 (20.0)		
แม่บ้าน	9 (33.3)	18 (66.7)	27 (7.4)		
รวม	207 (56.7)	158 (43.3)	365 (100.0)		

ตารางที่ 73 (ต่อ)

(n = 365)					
อาชีพของมารดา	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>ยาสูบเค็ม</u>					
รับจ้าง	82 (46.3)	95 (53.7)	177 (48.5)	14.400	.006
ค้าขาย	19 (33.9)	37 (66.1)	56 (15.3)		
รับราชการและ รัฐวิสาหกิจ	22 (68.8)	10 (31.3)	32 (8.8)		
เกษตรกรกรรม	41 (56.2)	32 (43.8)	73 (20.0)		
แม่บ้าน	9 (33.3)	18 (66.7)	27 (7.4)		
รวม	173 (47.4)	192 (52.6)	365 (100.0)		
<u>ยาปลากรอบ</u>					
รับจ้าง	99 (55.9)	78 (44.1)	177 (48.5)	12.433	.014
ค้าขาย	31 (55.4)	25 (44.6)	56 (15.3)		
รับราชการและ รัฐวิสาหกิจ	26 (81.3)	6 (18.8)	32 (8.8)		
เกษตรกรกรรม	39 (53.4)	34 (46.6)	73 (20.0)		
แม่บ้าน	10 (37.0)	17 (63.0)	27 (7.4)		
รวม	205 (56.2)	160 (43.8)	365 (100.0)		

p < .05

อาหารว่าง

อาชีพของมารดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารที่นักเรียนรับประทานประเภทอาหารว่าง คือ สาकुไส้หมู และไส้กรอกปลาเนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มารดามีอาชีพ แม่บ้านรับประทานสาकुไส้หมูในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น ส่วนนักเรียนที่มารดามีอาชีพรับราชการและรัฐวิสาหกิจรับประทานไส้กรอกปลาเนมในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 74)

ตารางที่ 74 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของมารดากับอาหารไทยประเภทอาหารว่างที่นักเรียนรับประทาน

(n = 365)					
อาชีพของมารดา	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>สาकुไส้หมู</u>					
รับจ้าง	133 (75.1)	44 (24.9)	177 (48.5)	13.239	.010
ค้าขาย	29 (51.8)	27 (48.2)	56 (15.3)		
รับราชการและ รัฐวิสาหกิจ	24 (75.0)	8 (25.0)	32 (8.8)		
เกษตรกรรม	51 (69.9)	22 (30.1)	73 (20.0)		
แม่บ้าน	22 (81.5)	5 (18.5)	27 (7.4)		
รวม	259 (71.0)	106 (29.0)	365 (100.0)		

ตารางที่ 74 (ต่อ)

(n = 365)					
อาชีพของมารดา	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>ได้กรอกปลาเนม</u>					
รับจ้าง	73 (41.2)	104 (58.8)	177 (48.5)	10.173	.038
ค้าขาย	22 (39.3)	34 (60.7)	56 (15.3)		
รับราชการและ รัฐวิสาหกิจ	20 (62.5)	12 (37.5)	32 (8.8)		
เกษตรกรรวม	32 (43.8)	41 (56.2)	73 (20.0)		
แม่บ้าน	6 (22.2)	21 (77.8)	27 (7.4)		
รวม	153 (41.9)	212 (58.1)	365 (100.0)		

p < .05

5.2 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของมารดากับความบ่อยในการรับประทานอาหาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา

อาชีพของมารดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรามีความสัมพันธ์กับความบ่อยในการรับประทานอาหารมื้อเช้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มารดามีอาชีพเกษตรกรรับประทานอาหารมื้อเช้าทุกวันในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 75) แต่อาชีพของมารดาของนักเรียนไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับความบ่อยในการรับประทานอาหารมื้อกลางวัน มื้อเย็น และมื้อว่าง

ตารางที่ 75 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของมารดากับความบ่อยในการรับประทาน

(n = 365)

อาชีพของมารดา	ความบ่อยในการรับประทานอาหารเมื่อเช้า			รวม (ร้อยละ)	χ^2	P
	รับประทานทุกวัน (ร้อยละ)	รับประทานบางวัน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)			
รับจ้าง	59 (33.3)	103 (58.2)	15 (8.5)	177 (48.5)	24.101	.002
ค้าขาย	17 (30.4)	34 (60.7)	5 (8.9)	56 (15.3)		
รับราชการและ รัฐวิสาหกิจ	14 (43.8)	17 (53.1)	1 (3.1)	32 (8.8)		
เกษตรกร	44 (60.3)	27 (37.0)	2 (2.7)	73 (20.0)		
แม่บ้าน	4 (33.3)	13 (48.1)	5 (18.5)	27 (7.4)		
รวม	143 (39.2)	194 (53.2)	28 (7.7)	365 (100.0)		

p < .05

5.3 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของมารดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดฉะเชิงเทรากับสถานที่ที่รับประทาน

อาชีพของมารดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทราไม่มี
ความสัมพันธ์กับสถานที่ที่รับประทาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ภาคผนวก จ)

5.4 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของมารดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดฉะเชิงเทรากับโอกาสในการรับประทาน

อาชีพของมารดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทราไม่มี
ความสัมพันธ์กับโอกาสในการรับประทานอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โดยนักเรียนที่มารดามีอาชีพรับราชการและรัฐวิสาหกิจ รับประทานอาหารไทยเป็นอาหารประจำวันในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 76)

ตารางที่ 76 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของมารดากับโอกาสในการรับประทานอาหาร

(n = 365)

อาชีพของมารดา	โอกาสในการรับประทานอาหาร		รวม	χ^2	p
	โอกาสพิเศษ (ร้อยละ)	เป็นอาหารประจำวัน (ร้อยละ)			
รับจ้าง	45 (25.4)	132 (74.6)	177 (48.5)	12.818	.012
ค้าขาย	7 (12.5)	49 (87.5)	56 (15.3)		
รับราชการและ รัฐวิสาหกิจ	1 (3.1)	31 (96.9)	32 (8.8)		
เกษตรกรรวม	11 (15.1)	62 (84.9)	73 (20.0)		
แม่บ้าน	70 (15.9)	20 (74.1)	27 (7.4)		
รวม	71 (19.5)	294 (80.5)	365 (100.0)		

p < .05

5.5 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของมารดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดฉะเชิงเทรากับจำนวนมื้อที่รับประทาน

อาชีพของมารดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทราไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนมื้อที่รับประทาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ภาคผนวก จ)

สมมติฐานที่ 6 รายได้ของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยในเรื่องประเภทอาหาร ความบ่อยในการรับประทาน สถานที่ที่รับประทาน โอกาสในการรับประทาน และจำนวนมือที่รับประทาน พบว่ารายได้ของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหาร ความบ่อยในการรับประทาน สถานที่ที่รับประทาน และโอกาสในการรับประทาน แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนมือที่รับประทาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

6.1 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรากับประเภทอาหารไทยที่นักเรียนรับประทาน

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรามีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารไทยที่นักเรียนรับประทาน จำนวน 9 ประเภท คือ (1) แกงใส่กะทิ (2) ต้มยำ (3) ต้มใส่กะทิ (4) ผัดจืด/ผัดเผ็ด (5) ยำ (6) เครื่องจิ้ม (7) อาหารว่าง (8) ขนมไทยชนิดนุ่ม และ (9) ขนมไทยชนิดกรอบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่รายได้ของครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับการรับประทานอาหารไทยอีก 4 ประเภท คือ แกงไม่ใส่กะทิ แกงจืด อาหารจานเดียว และขนมไทยชนิดนุ่ม

แกงใส่กะทิ

รายได้ของครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารไทยที่นักเรียนรับประทานประเภทแกงใส่กะทิ คือ แกงมัสมั่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ครอบครัวมีรายได้ 15,000 บาทและมากกว่ารับประทานแกงมัสมั่นในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 77)

ตารางที่ 77 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวกับอาหารไทยประเภทแกงใส่กะทิที่นักเรียนรับประทาน

(n = 365)

รายได้ของครอบครัว (บาท / เดือน)	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>แกงมัสมั่น</u>					
น้อยกว่า 5,000	17 (29.3)	41 (70.7)	58 (15.9)	18.191	.000
5,000 – 9,999	69 (53.5)	60 (46.5)	129 (35.3)		
10,000 – 14,999	49 (52.1)	45 (47.9)	94 (25.8)		
15,000 บาท และมากกว่า	55 (65.5)	29 (34.5)	84 (23.0)		
รวม	190 (52.1)	175 (47.9)	365 (100.0)		

p < .05

ตั๋มยำ

รายได้ของครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารไทยที่นักเรียนรับประทานประเภทตั๋มยำคือ ตั๋มยำปลา และตั๋มยำรวมมิตรทะเล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยนักเรียนที่ครอบครัวมีรายได้ 5,000 – 9,999 บาท รับประทานตั๋มยำปลาในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น ส่วนนักเรียนที่ครอบครัวมีรายได้ 15,000 บาทและมากกว่ารับประทานตั๋มยำรวมมิตรทะเลในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 78)

ตารางที่ 78 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวกับอาหารไทยประเภทต้มยำที่นักเรียนรับประทาน

(n = 365)					
รายได้ของครอบครัว (บาท / เดือน)	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>ต้มยำปลา</u>					
น้อยกว่า 5,000	50 (86.2)	8 (13.8)	58 (15.9)	12.258	.007
5,000 – 9,999	118 (91.5)	11 (8.5)	129 (35.3)		
10,000 – 14,999	74 (78.7)	20 (21.3)	94 (25.8)		
15,000 บาท และมากกว่า	63 (75.0)	21 (25.0)	84 (23.0)		
รวม	305 (83.6)	60 (16.4)	365 (100.0)		
<u>ต้มยำรวมมิตรทะเล</u>					
น้อยกว่า 5,000	37 (63.8)	21 (36.2)	58 (15.9)	12.185	.007
5,000 – 9,999	93 (72.1)	36 (27.9)	129 (35.3)		
10,000 – 14,999	70 (74.5)	24 (25.5)	94 (25.8)		
15,000 บาท และมากกว่า	74 (88.1)	10 (11.9)	84 (23.0)		
รวม	274 (75.1)	91 (24.9)	365 (100.0)		

p < .05

ต้มใส่กะทิ

รายได้ของครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารไทยที่นักเรียนรับประทานประเภทต้มใส่กะทิ คือ ต้มข่าไก่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ครอบครัวมีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาท รับประทานต้มข่าไก่ในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 79)

ตารางที่ 79 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวกับอาหารไทยประเภทต้มใส่กะทิที่นักเรียนรับประทาน

(n = 365)					
รายได้ของครอบครัว (บาท / เดือน)	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>ต้มข่าไก่</u>					
น้อยกว่า 5,000	55 (94.8)	3 (5.2)	58 (15.9)	8.800	.032
5,000 – 9,999	117 (90.7)	12 (9.3)	129 (35.3)		
10,000 – 14,999	88 (93.6)	6 (6.4)	94 (25.8)		
15,000 บาท และมากกว่า	69 (82.1)	15 (17.9)	84 (23.0)		
รวม	329 (90.1)	36 (9.9)	365 (100.0)		

p < .05

ผัดจืด/ผัดเผ็ด

รายได้ของครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารไทยที่นักเรียนรับประทานประเภทผัดจืด/ผัดเผ็ดคือ ผัดคะน้าปลาเค็มและผัดพริกขิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยนักเรียนที่ครอบครัว มีรายได้ 15,000 บาทและมากกว่ารับประทานผัดคะน้าปลาเค็มในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น ส่วนนักเรียนที่ครอบครัวมีรายได้ 5,000 – 9,999 บาทรับประทานผัดพริกขิงในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 80)

ตารางที่ 80 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวกับอาหารไทยประเภทผัดจืด/ผัดเผ็ดที่นักเรียนรับประทาน

(n = 365)					
รายได้ของครอบครัว (บาท / เดือน)	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>ผัดคะน้าปลาเค็ม</u>					
น้อยกว่า 5,000	19 (32.8)	39 (67.2)	58 (15.9)	9.092	.028
5,000 – 9,999	52 (40.3)	77 (59.7)	129 (35.3)		
10,000 – 14,999	34 (36.2)	60 (63.8)	94 (25.8)		
15,000 บาท และมากกว่า	46 (54.8)	38 (45.2)	84 (23.0)		
รวม	151 (41.4)	214 (58.6)	365 (100.0)		

ตารางที่ 80 (ต่อ)

(n = 365)					
รายได้ของครอบครัว (บาท / เดือน)	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>ผัดพริกขิง</u>					
น้อยกว่า 5,000	24 (41.4)	34 (58.6)	58 (15.9)	7.948	.047
5,000 – 9,999	80 (62.0)	49 (38.0)	129 (35.3)		
10,000 – 14,999	58 (61.7)	36 (38.3)	94 (25.8)		
15,000 บาท และมากกว่า	49 (58.3)	35 (41.7)	84 (23.0)		
รวม	211 (57.8)	154 (42.2)	365 (100.0)		

p < .05

ยำ

รายได้ของครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารไทยที่นักเรียนรับประทานประเภทยำคือ ยำหั่นหมูและยำเนื้อย่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยนักเรียนที่ครอบครัวมีรายได้ 5,000 – 9,999 บาท รับประทานยำหั่นหมูและยำเนื้อย่างในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 81)

ตารางที่ 81 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวกับอาหารไทยประเภทยำที่นักเรียน
รับประทาน

(n = 365)					
รายได้ของครอบครัว (บาท / เดือน)	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>ยำหนั้หมู</u>					
น้อยกว่า 5,000	28 (48.3)	30 (51.7)	58 (15.9)	12.187	.007
5,000 – 9,999	85 (65.9)	44 (34.1)	129 (35.3)		
10,000 – 14,999	57 (60.6)	37 (39.4)	94 (25.8)		
15,000 บาท และมากกว่า	37 (44.0)	47 (56.0)	84 (23.0)		
รวม	207 (56.7)	158 (43.3)	365 (100.0)		
<u>ยำเนื้อย่าง</u>					
น้อยกว่า 5,000	21 (36.2)	37 (63.8)	58 (15.9)	8.360	.039
5,000 – 9,999	72 (55.8)	57 (44.2)	129 (35.3)		
10,000 – 14,999	38 (40.4)	56 (59.6)	94 (25.8)		
15,000 บาท และมากกว่า	39 (46.4)	45 (53.6)	84 (23.0)		
รวม	170 (46.6)	195 (53.4)	365 (100.0)		

p < .05

เครื่องจิ้ม

รายได้ของครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารไทยที่นักเรียนรับประทานประเภทเครื่องจิ้มคือน้ำพริกปลาร้า น้ำพริกกุ้งสดและหลนปลาร้าทรงเครื่อง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยนักเรียนที่ครอบครัวมีรายได้ 15,000 บาทและมากกว่ารับประทานน้ำพริกปลาร้าและน้ำพริกกุ้งสดในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น ส่วนนักเรียนที่ครอบครัวมีรายได้ 5,000 -9,999บาทรับประทานหลนปลาร้าในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 82)

ตารางที่ 82 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวกับอาหารไทยประเภทเครื่องจิ้มที่นักเรียนรับประทาน

(n = 365)					
รายได้ของครอบครัว (บาท / เดือน)	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>น้ำพริกปลาร้า</u>					
น้อยกว่า 5,000	12 (20.7)	46 (79.3)	58 (15.9)	10.467	.015
5,000 – 9,999	43 (33.3)	86 (66.7)	129 (35.3)		
10,000 – 14,999	27 (28.7)	67 (71.3)	94 (25.8)		
15,000 บาท และมากกว่า	38 (45.2)	46 (54.8)	84 (23.0)		
รวม	120 (32.9)	245 (67.1)	365 (100.0)		

ตารางที่ 82 (ต่อ)

(n = 365)					
รายได้ของครอบครัว (บาท / เดือน)	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>น้ำพริกกุ้งสด</u>					
น้อยกว่า 5,000	15	43	58	14.480	.002
	(25.9)	(74.1)	(15.9)		
5,000 – 9,999	58	71	129		
	(45.0)	(55.0)	(35.3)		
10,000 – 14,999	37	57	94		
	(39.4)	(60.6)	(25.8)		
15,000 บาท และมากกว่า	48	36	84		
	(57.1)	(42.9)	(23.0)		
รวม	158	207	365		
	(43.3)	(56.7)	(100.0)		
<u>หลนปลาร้าทรงเครื่อง</u>					
น้อยกว่า 5,000	26	32	58	10.289	.016
	(44.8)	(55.2)	(15.9)		
5,000 – 9,999	79	50	129		
	(61.2)	(38.8)	(35.3)		
10,000 – 14,999	39	55	94		
	(41.5)	(58.5)	(25.8)		
15,000 บาท และมากกว่า	39	45	84		
	(46.4)	(53.6)	(23.0)		
รวม	183	182	365		
	(50.1)	(49.9)	(100.0)		

p < .05

อาหารว่าง

รายได้ของครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารที่นักเรียนรับประทานประเภทอาหารว่าง คือ ข้าวเกรียบปากหม้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ครอบครัวมีรายได้ 15,000 บาท และมากกว่า รับประทานข้าวเกรียบปากหม้อในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 83)

ตารางที่ 83 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวกับอาหารไทยประเภทอาหารว่าง ที่นักเรียนรับประทาน

(n = 365)					
รายได้ของครอบครัว (บาท/เดือน)	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>ข้าวเกรียบปากหม้อ</u>					
น้อยกว่า 5,000	29 (50.0)	29 (50.0)	58 (15.9)	10.555	.014
5,000 – 9,999	89 (69.0)	40 (31.0)	129 (35.3)		
10,000 – 14,999	59 (62.8)	35 (37.2)	94 (25.8)		
15,000 บาท และมากกว่า	63 (75.0)	21 (25.0)	84 (23.0)		
รวม	240 (65.8)	125 (34.2)	365 (100.0)		

p < .05

ขนมไทยชนิดนุ่ม

รายได้ของครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารไทยที่นักเรียนรับประทานประเภทขนมไทยชนิดนุ่ม คือ ขนมฟักทอง ขนมมันสำปะหลัง ขนมเล็บมือนาง ขนมเหนียว ข้าวต้มมัด และขนมเมื่ดขนุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยนักเรียนที่ครอบครัวมีรายได้ 5,000 – 9,999บาท รับประทานขนมฟักทอง ขนมมันสำปะหลัง ขนมเล็บมือนาง ขนมเหนียว ข้าวต้มมัดและขนมเมื่ดขนุนในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 84)

ตารางที่ 84 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวกับขนมไทยชนิดนุ่มที่นักเรียน รับประทาน

(n = 365)					
รายได้ของครอบครัว (บาท / เดือน)	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>ขนมฟักทอง</u>					
น้อยกว่า 5,000	27 (46.6)	31 (53.4)	58 (15.9)	12.304	.006
5,000 – 9,999	93 (72.1)	36 (27.9)	129 (35.3)		
10,000 – 14,999	57 (60.6)	37 (39.4)	94 (25.8)		
15,000 บาท และมากกว่า	48 (57.1)	36 (42.9)	84 (23.0)		
รวม	225 (61.6)	140 (38.4)	365 (100.0)		

ตารางที่ 84 (ต่อ)

(n = 365)					
รายได้ของครอบครัว (บาท / เดือน)	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>ขนมมันสำปะหลัง</u>					
น้อยกว่า 5,000	24 (41.4)	34 (58.6)	58 (15.9)	14.040	.003
5,000 – 9,999	80 (62.0)	49 (38.0)	129 (35.3)		
10,000 – 14,999	49 (52.1)	45 (47.9)	94 (25.8)		
15,000 บาท และมากกว่า	32 (38.1)	52 (61.9)	84 (23.0)		
รวม	185 (50.7)	180 (49.3)	365 (100.0)		
<u>ขนมเล็บมือนาง</u>					
น้อยกว่า 5,000	18 (31.0)	40 (69.0)	58 (15.9)	8.633	.035
5,000 – 9,999	62 (48.1)	67 (51.9)	129 (35.3)		
10,000 – 14,999	29 (30.9)	65 (69.1)	94 (25.8)		
15,000 บาท และมากกว่า	33 (39.3)	51 (60.7)	84 (23.0)		
รวม	142 (38.9)	223 (61.1)	365 (100.0)		

ตารางที่ 84 (ต่อ)

(n = 365)					
รายได้ของครอบครัว (บาท / เดือน)	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>ขนมเหนียว</u>					
น้อยกว่า 5,000	21 (36.2)	37 (63.8)	58 (15.9)	7.972	.047
5,000 – 9,999	64 (49.6)	65 (50.4)	129 (35.3)		
10,000 – 14,999	30 (31.9)	64 (68.1)	94 (25.8)		
15,000 บาท และมากกว่า	32 (38.1)	52 (61.9)	84 (23.0)		
รวม	147 (40.3)	218 (59.7)	365 (100.0)		
<u>ข้าวต้มมัด</u>					
น้อยกว่า 5,000	43 (74.1)	15 (25.9)	58 (15.9)	8.672	.034
5,000 – 9,999	112 (86.8)	17 (13.2)	129 (35.3)		
10,000 – 14,999	72 (76.6)	22 (23.4)	94 (25.8)		
15,000 บาท และมากกว่า	60 (71.4)	24 (28.6)	84 (23.0)		
รวม	287 (78.6)	78 (21.4)	365 (100.0)		

ตารางที่ 84 (ต่อ)

(n = 365)					
รายได้ของครอบครัว (บาท / เดือน)	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>ขนมเม็ดขนุน</u>					
น้อยกว่า 5,000	42 (72.4)	16 (27.6)	58 (15.9)	10.591	.014
5,000 – 9,999	109 (84.5)	20 (15.5)	129 (35.3)		
10,000 – 14,999	70 (74.5)	24 (25.5)	94 (25.8)		
15,000 บาท และมากกว่า	55 (65.5)	29 (34.5)	84 (23.0)		
รวม	276 (75.6)	89 (24.4)	365 (100.0)		

p < .05

ขนมไทยชนิดกรอบ

รายได้ของครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับประเภทของอาหารไทยที่นักเรียนรับประทานประเภทขนมไทยชนิดกรอบ คือ ขนมดอกจอก กล้วยฉาบ และเผือกฉาบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยนักเรียนที่ครอบครัวมีรายได้ 5,000 – 9,999บาท รับประทานขนมดอกจอก กล้วยฉาบ และเผือกฉาบ ในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 85)

ตารางที่ 85 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวกับชนมไทยชนิดครอบครัวที่นักเรียน
 รับประทาน

(n = 365)					
รายได้ของครอบครัว (บาท / เดือน)	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>ขนมคอกจอก</u>					
น้อยกว่า 5,000	24 (41.4)	34 (58.6)	58 (15.9)	8.586	.035
5,000 – 9,999	73 (56.6)	56 (43.4)	129 (35.3)		
10,000 – 14,999	41 (43.6)	53 (56.4)	94 (25.8)		
15,000 บาท และมากกว่า	32 (38.1)	52 (61.9)	84 (23.0)		
รวม	170 (46.6)	195 (53.4)	365 (100.0)		
<u>กล้วยฉาบ</u>					
น้อยกว่า 5,000	41 (70.7)	17 (29.3)	58 (15.9)	8.582	.035
5,000 – 9,999	104 (80.6)	25 (19.4)	129 (35.3)		
10,000 – 14,999	60 (63.8)	34 (36.2)	94 (25.8)		
15,000 บาท และมากกว่า	57 (67.9)	27 (32.1)	84 (23.0)		
รวม	262 (71.8)	103 (28.2)	365 (100.0)		

ตารางที่ 85 (ต่อ)

(n = 365)					
รายได้ของครอบครัว (บาท / เดือน)	รับประทาน (ร้อยละ)	ไม่รับประทาน (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)	χ^2	p
<u>เผือกถา</u>					
น้อยกว่า 5,000	32 (55.2)	26 (44.8)	58 (15.9)	7.984	.046
5,000 – 9,999	92 (71.3)	37 (28.7)	129 (35.3)		
10,000 – 14,999	54 (57.4)	40 (42.6)	94 (25.8)		
15,000 บาท และมากกว่า	47 (56.0)	37 (44.0)	84 (23.0)		
รวม	225 (61.6)	140 (38.4)	365 (100.0)		

p < .05

6.2 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรากับความบ่อยในการรับประทานอาหาร

รายได้ของครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์กับความบ่อยในการรับประทานอาหารมีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ครอบครัวมีรายได้ 15,000 บาทและมากกว่า รับประทานอาหารมีอย่างทุกวันในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 86)

ตารางที่ 86 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวกับความบ่อยในการรับประทาน

(n = 365)

รายได้ของครอบครัว (บาท / เดือน)	ความบ่อยในการรับประทานอาหารมื้อว่าง			รวม	χ^2	P
	รับประทาน ทุกวัน (ร้อยละ)	รับประทาน บางวัน (ร้อยละ)	ไม่ รับประทาน (ร้อยละ)			
น้อยกว่า 5,000	23 (39.7)	29 (50.0)	6 (10.3)	58 (15.9)	13.288	.039
5,000 - 9,999	43 (33.3)	84 (65.1)	2 (1.6)	129 (35.3)		
10,000- 14,999	25 (26.6)	62 (66.0)	7 (7.4)	94 (25.8)		
15,000 บาท และมากกว่า	35 (41.7)	45 (53.6)	4 (4.8)	84 (23.0)		
รวม	126 (34.5)	220 (60.3)	19 (5.2)	365 (100.0)		

p < .05

6.3 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดฉะเชิงเทรากับสถานที่ที่รับประทานอาหาร

รายได้ของครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรามีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่รับประทานอาหารมื้อกลางวัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยนักเรียนที่ครอบครัวมีรายได้ 10,000- 14,999 บาท รับประทานอาหารมื้อกลางวันที่บ้านในโรงเรียน ในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 87)

ตารางที่ 87 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวกับสถานที่ที่รับประทานอาหารเช้า

(n = 365)

รายได้ของครอบครัว (บาท / เดือน)	สถานที่ที่รับประทานอาหารเช้า			รวม	χ^2	p
	บ้าน (ร้อยละ)	ร้านอาหาร (ร้อยละ)	ร้านค้าในโรงเรียน (ร้อยละ)			
น้อยกว่า 5,000	9 (15.5)	7 (12.1)	42 (72.4)	58 (15.9)	14.408	.025
5,000 - 9,999	13 (10.1)	6 (4.7)	110 (85.3)	129 (35.3)		
10,000-14,999	9 (9.6)	1 (1.1)	84 (89.4)	94 (25.8)		
15,000 บาท และมากกว่า	8 (9.5)	10 (11.9)	66 (78.6)	84 (23.0)		
รวม	39 (10.7)	24 (6.6)	302 (82.7)	365 (100.0)		

p < .05

6.4 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรากับโอกาสในการรับประทานอาหารเช้า

รายได้ของครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรามีความสัมพันธ์กับโอกาสในการรับประทานอาหารเช้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ครอบครัวมีรายได้ 15,000 บาทและมากกว่า รับประทานอาหารเช้าไทยเป็นอาหารประจำวันในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 88)

ตารางที่ 88 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวกับโอกาสในการรับประทานอาหาร

(n = 365)

รายได้ของครอบครัว (บาท / เดือน)	โอกาสในการรับประทานอาหาร		รวม	χ^2	p
	โอกาสพิเศษ (ร้อยละ)	เป็นอาหารประจำวัน (ร้อยละ)			
น้อยกว่า 5,000	8 (13.8)	50 (86.2)	58 (15.9)	16.393	.001
5,000 - 9,999	39 (30.2)	90 (69.8)	129 (35.3)		
10,000- 14,999	16 (17.0)	78 (83.0)	94 (25.8)		
15,000 บาท และมากกว่า	8 (9.5)	76 (90.5)	84 (23.0)		
รวม	71 (19.5)	294 (80.5)	365 (100.0)		

p < .05

6.5 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา กับจำนวนมื้อที่รับประทานอาหาร

รายได้ของครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทราไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนมื้อที่รับประทานอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ภาคผนวก ฉ)

โดยสรุป พบว่า การรับประทานอาหารแกงใส่กะทิ ต้มยำและยำ มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของบิฑามารดา อาชีพของบิฑามารดา และรายได้ของครอบครัวของนักเรียน การรับประทานอาหารประเภทเครื่องจิ้มขนมไทยชนิดนุ่มและขนมไทยชนิดกรอบมีความสัมพันธ์กับเพศ ระดับการศึกษาของบิฑามารดา อาชีพของบิฑามารดา รายได้ของครอบครัวและสถานที่ที่รับประทานอาหาร (ตารางที่ 89)

ตารางที่ 89 สรุปความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะพื้นฐานของนักเรียนกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทย

ลักษณะพื้นฐาน	แกงใต้กะทิ	แกงไม่ใต้กะทิ	แกงจืด	ต้มยำ	ต้มไล่กะทิ	ผัดจืด ผัดเผ็ด	ยำ	เครื่องจิ้ม	อาหารจานเดียว	อาหารว่าง	ขนมไทยชนิดนุ่ม	ขนมไทยชนิดกรอบ	ขนมไทยไล่กะทิ	ความบ่อยของการรับประทาน	สถานที่ที่รับประทาน	โอกาสในการรับประทาน	จำนวนมือที่รับประทาน
เพศ	-	✓	✓	-	-	✓	-	✓	-	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-
ระดับการศึกษาของบิดา	✓	✓	✓	✓	-	✓	✓	✓	-	✓	✓	✓	✓	-	✓	✓	-
ระดับการศึกษาของมารดา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	✓	✓	✓	-	-	✓	-	-
อาชีพของบิดา	✓	✓	-	✓	-	-	✓	✓	✓	-	✓	✓	-	-	✓	✓	-
อาชีพของมารดา	✓	✓	✓	✓	-	✓	✓	-	-	✓	-	-	-	✓	-	✓	-
รายได้ของครอบครัว	✓	-	-	✓	✓	✓	✓	✓	-	✓	✓	✓	-	✓	✓	✓	-

ข้อวิจารณ์

การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา มีประเด็นข้อวิจารณ์ดังต่อไปนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรากับพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทย

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะพื้นฐานระหว่างลักษณะพื้นฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในด้านเพศ ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และรายได้ของครอบครัว กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยของนักเรียน พบว่าเพศของนักเรียนมีความสัมพันธ์กันในด้านประเภทอาหาร ความบ่อยของการรับประทาน สถานที่ที่รับประทาน และโอกาสในการรับประทานดังรายละเอียดต่อไปนี้

ประเภทของอาหาร

จากการศึกษาพบว่าเพศของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยบางประเภทดังนี้ (1) แกงไม่ใส่กะทิ ได้แก่ แกงป่าปลาชุก และแกงป่าเนื้อ (2) แกงจืด ได้แก่ แกงจืดมะระสอคั่ว แกงจืดลูกชิ้นปลา แกงจืดตำลึงหมูสับ (3) ผัดจืด/ผัดเผ็ด ได้แก่ ผัดกระเทียมคองใสไข่ (4) เครื่องจิ้ม ได้แก่ น้ำพริกกะปิ น้ำพริกไข่เค็ม หลนปลาอินทรี หลนปลาร้าทรงเครื่อง (5) ขนมไทยชนิดนุ่ม ได้แก่ ขนมมันสำปะหลัง ขนมเผือก ขนมทราย ขนมเหนียว ขนมสังขยา (6) ขนมไทยชนิดกรอบ ได้แก่ ขนมเป็๋งไทย และกล้วยทอด (7) ขนมไทยใส่กะทิ ได้แก่ ข้าวเหนียวถั่วดำ และข้าวเหนียวน้ำกะทิทุเรียน ซึ่งจากการศึกษาพบว่า นักเรียนชายรับประทานอาหารคาวประเภทแกง เครื่องจิ้ม ผัดจืดผัดเผ็ด ซึ่งเป็นอาหารไทยที่มีคุณค่าทางโภชนาการ สีสัน รูปลักษณะ การปรุงหลากหลาย เนื่องจากอาหารจำพวกแกงมีส่วนประกอบของปลาเนื้อและผัก ที่ใส่ลงไปในแกงทำให้ร่างกายได้รับสารอาหารโปรตีน ส่วนผักที่ใส่ในแกงให้สารอาหารวิตามินและเกลือแร่ ช่วยในการขับถ่าย นอกจากนี้ในเครื่องแกงยังมีเครื่องสมุนไพรที่มีสรรพคุณเป็นยาในการป้องกันโรคต่างๆ และอาหารไทยต้องรับประทานกับข้าวทำให้เกิดความอิ่ม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วไลกรณ์ (2536)

ศึกษาเรื่องอาหารพื้นบ้านของไทยภาคกลางตอนล่าง พบว่าอาหารคาวที่นิยมประกอบได้แก่ แกงและเครื่องจิ้ม ส่วนขนมหวานที่นักเรียนชายรับประทานคือ ข้าวเหนียวถั่วดำ และข้าวเหนียวน้ำกะทิทุเรียน ซึ่งรับประทานแล้วค่อนข้างอึด เพราะได้สารคาร์โบไฮเดรตจากข้าวเหนียวและน้ำตาล โปรตีนที่ได้จากถั่วดำ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของประภาศรี (2536) ศึกษาเรื่องอาหารพื้นบ้านของไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือกรณีศึกษาจังหวัดเลย พบว่าอาหารหวานที่ให้โปรตีนสูงสุดคือ ข้าวต้มแกนหมากถั่ว หรือ ข้าวเหนียวถั่วดำนั่นเอง ส่วนนักเรียนหญิงรับประทานของจุจิกหรือของขบเคี้ยวระหว่างมื้อเช่น ขนมเบื้องไทยและกล้วยทอด ซึ่งนักเรียนหญิงบางคนกลัวอ้วน จึงงดอาหารมื้อหลัก และรับประทานขนมหวานแทน ซึ่งเป็นพฤติกรรมการบริโภคที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของกัลยา (2541: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการบริโภคอาหารของเด็กวัยเรียน พบว่า เด็กส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการบริโภคที่ไม่ถูกต้อง ได้แก่การบริโภคขนมขบเคี้ยว ขนมขบเคี้ยวแทนอาหารมื้อหลัก

ความบอ่ยในการรับประทาน

จากการศึกษาพบว่าเพศของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยในด้านความบอ่ยของการรับประทานดังนี้ นักเรียนชายรับประทานอาหารเย็นทุกวันในสัดส่วนที่สูงกว่านักเรียนหญิง เนื่องจากนักเรียนชายมีกิจกรรมที่ต้องใช้พลังงานมากกว่านักเรียนหญิง และความแตกต่างทางด้านสรีระ นักเรียนชายมีรูปร่างสูงกว่า มีน้ำหนักตัวมากกว่านักเรียนหญิง จึงต้องการสารอาหารมากกว่าซึ่งสอดคล้องกับอบเชย (2542) กล่าวว่า ผู้หญิงและผู้ชายเข้าสู่วัยรุ่นไม่เท่ากัน กล่าวคือ ผู้หญิงจะเข้าสู่วัยรุ่นเร็วกว่าผู้ชาย แต่มีอัตราและระยะเวลาในการเจริญเติบโตช้ากว่าผู้ชาย ผู้หญิงมีการสะสมไขมันส่วนผู้ชายมีการสะสมกล้ามเนื้อมากกว่า และมีปริมาณการสะสมของไขมันในร่างกายลดลง การเผาผลาญสารอาหารในกล้ามเนื้อจะเผาผลาญเร็วกว่าไขมัน จึงทำให้ผู้ชายต้องการสารอาหารมากกว่าผู้หญิง

สถานที่ที่รับประทาน

จากการศึกษาพบว่าเพศของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยในด้านสถานที่ที่รับประทานอาหารดังนี้ นักเรียนหญิงรับประทานอาหารมื้อกลางวันที่ร้านค้าในโรงเรียนในสัดส่วนที่สูงกว่านักเรียนชาย เนื่องจากนักเรียนต้องเรียนหนังสืออยู่ที่โรงเรียน และโรงเรียนไม่อนุญาตให้นักเรียนออกไปรับประทานอาหารนอกโรงเรียน นักเรียนจึงต้องรับประทานอาหารกลางวันกับเพื่อน และนักเรียนหญิงรับประทานอาหารมื้อกลางวันมากกว่านักเรียนชายเพราะว่านักเรียนหญิงบางคนอาจจะจดอาหารเย็นเนื่องจากกลัวอ้วน

โอกาสในการรับประทาน

จากการศึกษาพบว่าเพศของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยในด้านโอกาสในการรับประทานกล่าวคือ นักเรียนหญิงรับประทานอาหารไทยเป็นอาหารประจำวันในสัดส่วนที่สูงกว่านักเรียนชาย เนื่องจากนักเรียนกลุ่มนี้อยู่ต่างจังหวัด สถานที่ขายหรือจำหน่ายอาหารฟาสต์ฟู้ดแบบตะวันตกมีน้อย และอาหารฟาสต์ฟู้ดค่อนข้างราคาแพงไม่เหมาะกับเศรษฐกิจของนักเรียน จึงทำให้นักเรียนเลือกที่จะรับประทานอาหารไทยเป็นอาหารประจำวัน ได้แก่อาหารจานเดียว เช่น ก๋วยเตี๋ยว ข้าวราดแกง ข้าวมันไก่ ซึ่งมีส่วนประกอบของอาหารที่ให้สารอาหารเพียงพอกับความต้องการของร่างกายซึ่งสอดคล้องกับ เพลินใจและคณะ (2537: 199) กล่าวว่าฟาสต์ฟู้ดแบบไทยมีความเหมาะสมกับคนไทยทั้งในแง่คุณค่าทางโภชนาการและเศรษฐกิจของคนส่วนใหญ่

2. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของบิดากับพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดฉะเชิงเทรา

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของบิดากับพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดฉะเชิงเทรา ในเรื่องประเภทอาหาร ความบ่อยของการรับประทาน สถานที่ที่รับประทาน โอกาสในการรับประทาน และจำนวนมื้อที่รับประทาน พบว่าระดับการศึกษาของบิดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ตอนปลาย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยบางประเภท สถานที่ที่รับประทานและโอกาสในการรับประทาน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ประเภทของอาหาร

จากการศึกษาพบว่าระดับการศึกษาของบิดาของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยบางประเภทดังนี้(1) แกงใส่กะทิ ได้แก่ แกงมัสมั่น แกงคั่ว หอยขม แกงจืดปลาทุสด (2) แกงไม่ใส่กะทิ ได้แก่ แกงส้มชะอมทอด (3) แกงจืด ได้แก่ แกงจืดมะระสอได้ (4) ต้มยำ ได้แก่ ต้มยำเห็ดสด และต้มยำรวมมิตรทะเล (5) ผัดจืด/ ผัดเผ็ด ได้แก่ ผัดคะน้าปลาเค็ม (6) ยำ ได้แก่ ยำใหญ่ (7) เครื่องจิ้ม ได้แก่ น้ำพริกปลาร้า น้ำพริกไข่เค็ม น้ำพริกอ่อน น้ำพริกกุ้งสด หลนเต้าเจี้ยว น้ำพริกนรก (8) อาหารว่าง ได้แก่ ปั่นขลิบ (9) ขนมไทยชนิดนุ่ม ได้แก่ ขนมทราย (10) ขนมไทยชนิดกรอบคือขนมครองแครงกรอบ ขนมฝัງ ขนมมันฝรั่งนึ่ง ขนมนางเล็ด (11) ขนมไทยใส่กะทิ คือ กล้วยบวชชี ทับทิมกรอบ มันแกงบวด จากการวิจัยพบว่านักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่า รับประทานอาหารไทยดังกล่าวในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น เพราะว่าบิดาของนักเรียนที่มีการศึกษาระดับสูงจะมีความรู้เรื่องอาหารการกินที่ถูกต้อง คือทราบว่าอาหารไทยกลุ่มนี้มีประโยชน์ต่อร่างกาย รู้ถึงคุณค่าของอาหาร ว่าอาหารใดมีประโยชน์ควรซื้อมาให้สมาชิกในครอบครัวรับประทาน เช่น แกงมัสมั่น แกงจืดปลาทุสด มีสารอาหารโปรตีนจากเนื้อสัตว์ และปลาทำให้โปรตีนและไอโอดีน ผักที่ใส่ในเครื่องแกงมีวิตามินเกลือแร่ อีกทั้งช่วยในการขับถ่าย ส่วนแกงส้มชะอมหุบไข่ทอดเป็นแกงที่ครัวเรือนไทยนิยมรับประทานกัน เพราะมีสามรส คือ เปรี้ยว เค็ม เผ็ด รับประทานคู่กับ ปลาเค็มย่าง หรือ หมูทอด ส่วนแกงจืด คือ แกงจืดมะระสอได้ มะระมีประโยชน์ คือ มีสรรพคุณเป็นยา ต้มยำมีเครื่องสมุนไพร จาก ข่า ตะไคร้ ใบมะกรูด พริก ซึ่งมีสรรพคุณเป็นยาช่วยขับลม แก้หวัด ส่วนน้ำพริกเครื่องจิ้ม ต่าง ๆ เช่น น้ำพริกปลาร้า น้ำพริกไข่เค็ม น้ำพริกอ่อน น้ำพริกกุ้งสด และหลนเต้าเจี้ยว มีสารอาหารโปรตีนจากเนื้อสัตว์ต่างๆ ที่ใส่ลงไปรับประทานกับผักสด ทำให้ร่างกายได้รับวิตามินและเกลือแร่ช่วยในการขับถ่าย อาหารว่างเช่น ปั่นขลิบ ขนมหวานต่างๆ ทั้งชนิดกรอบ ชนิดนุ่ม และใส่กะทิ ซึ่งมีส่วนประกอบของแป้ง น้ำตาล กะทิ และผลไม้ที่ใช้ทำขนม เช่น กล้วย มันเทศ ซึ่งจากที่กล่าวมาสรุปว่า อาหารไทยทั้งอาหารคาวและอาหารหวานมีคุณค่าทางโภชนาการ เหมาะกับร่างกายของคนไทย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมฤดี (2535: 50) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการบริโภคอาหารจานด่วนทันใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 5 ในเขตกรุงเทพมหานครพบว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีการศึกษาระดับอุดมศึกษา มีความรู้เกี่ยวกับอาหารดีกว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถมศึกษาเนื่องจากบิดาหรือมารดาที่มีการศึกษาดีจะมีโอกาสค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งความรู้ต่างๆ ได้มากกว่า และสามารถให้คำแนะนำอบรมความรู้เกี่ยวกับโภชนาการที่ถูกต้องแก่เด็กได้ดีกว่าผู้ปกครองที่มีการศึกษาน้อยกว่า

สถานที่ที่รับประทาน

จากการศึกษาพบว่าระดับการศึกษาของบิดาของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยในด้านสถานที่ที่รับประทานอาหารมื้อเช้ากล่าวคือ นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาระดับอนุปริญาตรับประทานอาหารเช้าที่บ้านในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น เพราะว่าผู้ปกครองอาจจะมีเวลาที่จะเตรียมอาหารให้ลูกและสังคัมในต่างจังหวัดไม่ต้องเสียเวลากับการเดินทางซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทัศนีย์ (2538: 48) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่สัมพันธ์กับการบริโภคอาหารเช้าของวัยรุ่นในเขตกทม. พบว่าในครอบครัววัยรุ่นมากกว่าครึ่งมีการรับประทานอาหารเช้าในครอบครัว ซึ่งจะเป็ครอบครัวที่แม่ไม่ได้ออกทำงานนอกรบ้านจึงมีเวลาเตรียมอาหารเช้าให้กับสมาชิกในครอบครัว

โอกาสในการรับประทาน

จากการศึกษาพบว่าระดับการศึกษาของบิดาของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยด้านโอกาสในการรับประทานอาหารไทย คือ รับประทานอาหารไทยเป็นอาหารประจำวัน กล่าวคือ นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาระดับปริญาตรีและสูงกว่ารับประทานอาหารไทยเป็นอาหารประจำวันเนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าอาหารไทยเป็นอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการซึ่งเหมาะกับคนไทย ให้สารอาหารเพียงพอกับความต้องการของร่างกาย และราคาไม่แพง เหมือนฟาสต์ฟู้ดส์แบบตะวันตก อาหารไทยสามารถซื้อรับประทานได้ทุกมื่อ ซึ่งสอดคล้องกับสำนักที่ปรึกษาทางเศรษฐกิจเครือเจริญโภคภัณฑ์ (2536: 9) กล่าวว่าอาหารไทย ให้คุณค่าทางโภชนาการเพียงพอ กับความต้องการของร่างกายและเศรษฐกิจของคนส่วนใหญ่

3. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของมารดากับพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดฉะเชิงเทรา

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของมารดากับพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดฉะเชิงเทรา ในเรื่องประเภทอาหาร ความบ่อยของการรับประทาน สถานที่ที่รับประทาน โอกาสในการรับประทาน และจำนวนมื้อที่รับประทาน พบว่า ระดับการศึกษาของมารดา ของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยบางประเภท และสถานที่ที่รับประทานดังรายละเอียดต่อไปนี้

ประเภทอาหาร

จากการศึกษาพบว่าระดับการศึกษาของมารดาของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยบางประเภทดังนี้
(1) แกงใส่กะทิ ได้แก่ แกงมัสมั่น แกงฉู่ฉี่ปลาทุสด แกงกั่วหอยขม (2) แกงไม่ใส่กะทิ ได้แก่ แกงส้มหน่อไม้ดอง แกงส้มชะอมทอดไข่ (3) แกงจืด ได้แก่ แกงจืดรวมมิตร (4) ต้มยำ ได้แก่ ต้มโคล้ง (5) ต้มใส่กะทิ ได้แก่ ต้มข่าไก่ (6) ผัดจืด/ ผัดเผ็ด ได้แก่ ผัดคะน้าปลาเค็ม ผัดบวบเหล็ยมีใส่ไข่ (7) ยำ ได้แก่ ยำปลากุเลา (8) เครื่องจิ้มคือน้ำพริกขี้หนือ น้ำพริกกุ้งสด น้ำพริกไข่เค็ม หลนเต้าเจี้ยว (9) อาหารว่าง ได้แก่ เมี่ยงคำ (10) ขนมไทยชนิดนุ่ม ได้แก่ ขนมทรายและขนมเหนียว (11) ขนมไทยชนิดกรอบคือ ขนมฝั ง และกล้วยทอด จากการวิจัยพบว่านักเรียนที่มีการดามีการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่ารับประทานอาหารไทยดังกล่าวในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่นเพราะระดับการศึกษาของมารดา มีอิทธิพลต่อนิสัยการกินของเด็กวัยเรียนการที่มารดามีความรู้ดีในเรื่องอาหารมีความสำคัญกว่าพ่อบ้านมาก เพราะส่วนใหญ่มารดาเป็นผู้รับผิดชอบในเรื่องอาหาร การปรุงอาหาร การเลือกซื้ออาหารที่มีประโยชน์ให้แก่ครอบครัว มารดาที่มีการศึกษาสูง แต่ขาดความรู้ทางโภชนาการ ก็สามารถหาเอกสารตำรา ฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ที่มีรายการเกี่ยวกับเรื่องโภชนาการได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุณี (2531: 80) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการกินของเด็กวัยเรียนจังหวัดเพชรบุรี พบว่า ระดับการศึกษาของมารดา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการกินของนักเรียน

สถานที่ที่รับประทาน

จากการศึกษาพบว่าระดับการศึกษาของมารดาของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยในด้านสถานที่ที่รับประทานอาหารมื้อเช้าโดยนักเรียนที่มีมารดาที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษารับประทานอาหารเช้าที่บ้านอาจเป็นเพราะมารดาใช้เวลาจัดเตรียมอาหารเช้าให้และในต่างจังหวัดไม่ต้องเสียเวลากับการจราจรที่ติดขัดเหมือนกรุงเทพฯ นักเรียนจึงรับประทานอาหารเช้าที่บ้าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมณฑนา (2531: 48) ศึกษาเรื่องโภชนศึกษาเกี่ยวกับเจตคติในการบริโภคอาหารเช้าของเด็กวัยเรียนในเขตกรุงเทพฯ ซึ่งพบว่า ครอบครัววัยรุ่นมากกว่าครึ่งมีการประกอบอาหารเช้าในครอบครัวซึ่งเป็นครอบครัวที่แม่ไม่ได้ทำงานนอกบ้าน จึงมีเวลาเตรียมอาหารเช้าให้กับสมาชิกในครอบครัว

4. ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของบิดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดฉะเชิงเทรา กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทย

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของบิดาของนักเรียนกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดฉะเชิงเทรา ในเรื่องประเภทอาหาร ความบ่อยของการรับประทาน สถานที่ที่รับประทาน โอกาสในการรับประทาน และจำนวนมื้อที่รับประทาน พบว่า อาชีพของบิดาของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยบางประเภท สถานที่ที่รับประทาน และโอกาสในการรับประทาน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ประเภทอาหาร

จากการศึกษาพบว่าอาชีพของบิดาของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยบางประเภทดังนี้ (1) แกงใส่กะทิได้แก่ แกงมัสมั่น (2) แกงไม่ใส่กะทิคือ แกงป่าปลาตุ๋น (3) ต้มยำ ได้แก่ ต้มยำกุ้ง (4) ยำ ได้แก่ ยำวุ้นเส้น ยำใหญ่ (5) เครื่องจิ้ม ได้แก่ น้ำพริกกุ้งสด (6) อาหารจานเดียว ได้แก่ ข้าวมันไก่ ก๋วยเตี๋ยวหมูสับ (7) ขนมไทยชนิดนุ่ม ได้แก่ ขนมตาล ขนมฟักทอง (8) ขนมไทยชนิดกรอบ ได้แก่ ขนมเบื้องไทย (9) ขนมไทยใส่กะทิ ได้แก่ ขนมบัวลอย

บิดาของนักเรียนมีอาชีพต่างๆกัน เนื่องจากมีระดับการศึกษาต่างกัน เพราะระดับการศึกษาเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ ถ้าการศึกษาสูง รายได้จากการประกอบอาชีพก็สูงด้วย ถ้าการศึกษาต่ำ รายได้จากการประกอบอาชีพก็ต่ำด้วย ผลจากการวิจัยพบว่า บิดาของนักเรียนที่มีอาชีพรับราชการ รับประทาน แกงใส่กะทิ ได้แก่มะขาม แกงไม่ใส่กะทิได้แก่ แกงป่าปลาชุก และขนมไทยใส่กะทิ ได้แก่ ขนมบัวลอย เนื่องจากแกงดังกล่าว เป็นอาหารไทยที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพ เพราะมีสรรพคุณทางยาจากสมุนไพรในเครื่องแกง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วไลโรจน์ (2536: 60) ศึกษาเรื่องอาหารพื้นบ้านของไทยภาคกลางตอนล่างพบว่า อาหารคาวที่นิยมบริโภคมากที่สุด ได้แก่มะขาม คิดเป็นร้อยละ 54.25 และนอกจากนี้ อาหารประเภทแกง เป็นอาหารน้ำที่สามารถทำได้ครั้งละมากๆ และสามารถอุ่นไว้บริโภคได้หลายมื้อ มีรสชาติแตกต่างกันออกไป ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของเสาวภา (2534: 65) พบว่าอาหารพื้นบ้านของไทยภาคเหนือ ที่นิยมทำมากที่สุดคือ อาหารประเภทแกง

สถานที่ที่รับประทานอาหาร

จากการศึกษาพบว่าอาชีพของบิดาของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยในด้านสถานที่ที่รับประทานอาหารเมื่อเช้า โดยนักเรียนที่มีบิดามีอาชีพรับจ้าง รับประทานอาหารเช้าที่บ้าน เป็นบางวันร้อยละ 53.2 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทัศนีย์ (2538: 48) เรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการบริโภคอาหารเช้าของวัยรุ่นในเขตกทม. พบว่าวัยรุ่นร้อยละ 40.4 บริโภคอาหารเช้าเป็นบางวัน เนื่องจากวัยรุ่นบางคนต้องตื่นนอนแต่เช้าและออกเดินทางไปโรงเรียนแต่เช้า จึงไม่มีความรู้สึกหิวอาหารเช้า หรือ ผู้ปกครองไม่จัดเตรียมให้

โอกาสในการรับประทานอาหาร

จากการศึกษาพบว่าอาชีพของบิดาของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยด้านโอกาสในการรับประทานอาหารไทย คือ นักเรียนที่มีบิดามีอาชีพรับจ้าง รับประทานอาหารไทยเป็นอาหารประจำวันเนื่องจากนักเรียนกลุ่มนี้อยู่ต่างจังหวัด โอกาสที่จะหาซื้ออาหารฟาสต์ฟู้ดแบบตะวันตกมีค่อนข้างน้อยและอาหารฟาสต์ฟู้ดมีราคาแพง ไม่เหมาะทั้งด้านปริมาณและด้านเศรษฐกิจ ขณะเดียวกันคนไทยยังคงผูกพันอยู่กับอาหารดั้งเดิมทั้งนี้เพราะความเคยชินและราคาอาหารที่ถูกกว่าซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ กุลวดี (2539: 81) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารฟาสต์ฟู้ดของนักเรียนชั้นม.6 ในเขตกทม. พบว่า

การบริโภคอาหารฟาสต์ฟู้ดส์ของนักเรียน เป็นการพบปะสังสรรค์พูดคุยในหมู่เพื่อนฝูง และรับประทานอาหารฟาสต์ฟู้ดส์เป็นอาหารมีว่างมากกว่ารับประทานเป็นอาหารมื้อหลัก

5. ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของมารดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดฉะเชิงเทรากับพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทย

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของมารดาของนักเรียนกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดฉะเชิงเทรา ในเรื่องประเภทอาหาร ความบ่อยของการรับประทาน สถานที่ที่รับประทาน โอกาสในการรับประทาน และจำนวนมือที่รับประทาน พบว่า อาชีพของมารดาของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยบางประเภท ความบ่อยของการรับประทานและโอกาสในการรับประทาน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ประเภทอาหาร

จากการศึกษาพบว่าอาชีพของมารดาของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยบางประเภทดังนี้ (1) แกงใต้กะทิ ได้แก่ แกงเผ็ดหมู (2) แกงไม่ใต้กะทิ ได้แก่ แกงส้มผักกาดดอง แกงป่าเนื้อ (3) แกงจืด ได้แก่ แกงจืดลูกชิ้นปลา แกงจืดตำลึงหมูสับ (4) ผัดจืด/ ผัดเผ็ด ได้แก่ ผัดคะน้าปลาเค็ม (5) ยำ ได้แก่ ยำหนังหมู ยำปูเค็ม ยำปลากรอบ (6) อาหารว่าง ได้แก่ สาकुไส้หมู ไส้กรอกปลาเนม มารดาของนักเรียนมีอาชีพต่างกัน เนื่องจากมีระดับการศึกษาต่างกัน มีฐานะทางเศรษฐกิจแตกต่างกัน การจัดอาหารให้สมาชิกในบ้านย่อมแตกต่างกัน เช่น มารดาของนักเรียนที่มีอาชีพรับราชการและรัฐวิสาหกิจ สามารถจัดอาหารให้สมาชิกในครอบครัวได้หลายอย่างเช่นแกงป่าเนื้อ แกงจืดตำลึง ผัดคะน้าปลาเค็ม ยำปูเค็ม ยำปลากรอบ เพราะมีรายได้แน่นอนสม่ำเสมอ และเนื่องจากมารดาทำงานนอกบ้าน ทำให้ครอบครัวมีรายได้สูงขึ้น สามารถซื้อหาอาหารที่มีประโยชน์มาให้เด็กกินได้บ่อยกว่าเด็กที่มารดาไม่ได้ทำงานนอกบ้าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทัศนีย์ (2527) ศึกษาเรื่อง อิทธิพลของครอบครัวที่มีผลต่อการบริโภคนิสัยของเด็กก่อนวัยเรียนในจังหวัดราชบุรี พบว่านักเรียนที่มีมารดามีสภาพการทำงานต่างกัน จะมีบริโภคนิสัยต่างกันคือ เด็กที่มารดาออกทำงานนอกบ้าน จะมีพฤติกรรมการบริโภคที่ดีกว่าเด็กที่มารดาไม่ได้ทำงานนอกบ้าน อาชีพค้าขาย อาจจะมีรายได้ไม่แน่นอน และเวลาที่ี้จะดูแลเอาใจใส่สมาชิกในครอบครัวหาได้ยาก ส่วนอาชีพแม่บ้านซึ่งอาจจะไม่มีรายได้เป็นของ

ตนเอง ฉะนั้นโอกาสจะซื้อหาอาหารให้สมาชิกในครอบครัวมีน้อย เนื่องจากมีข้อจำกัดเรื่องรายได้ อาชีพ เกษตรกร เป็นอาชีพที่ต้องตรากตรำ รายได้ไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับผลผลิตทางการเกษตร

ความบ่อยในการรับประทาน

จากการศึกษาพบว่าอาชีพของมารดาของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยในด้านความบ่อยของการรับประทานอาหารเช้า โดยนักเรียนที่มารดามีอาชีพเกษตรกรรม รับประทานอาหารเช้าทุกวัน อาจจะเนื่องมาจาก มารดามีเวลาเตรียมอาหารเช้าให้สมาชิกในครอบครัวเพราะอาชีพเกษตรกรรม ไม่ต้องเร่งรีบออกไปทำงานนอกบ้าน และสังคมในต่างจังหวัดไม่ต้องเสียเวลากับเรื่องการจราจรติดขัด ทำให้นักเรียนได้รับประทานอาหารเช้าทุกวัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ มั่นหนา (2531) ศึกษาเรื่องโภชนาการกับเจตคติในการบริโภคอาหารเช้าของเด็กวัยเรียนในเขตกรุงเทพมหานครฯ พบว่า นักเรียนร้อยละ 73.5 บริโภคอาหารเช้าที่บ้าน

โอกาสในการรับประทาน

จากการศึกษาพบว่าอาชีพของมารดาของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยด้านโอกาสในการรับประทานอาหารไทย กล่าวคือ นักเรียนที่มีมารดามีอาชีพรับราชการและรัฐวิสาหกิจรับประทานอาหารไทยเป็นอาหารประจำวันเนื่องจากนักเรียนกลุ่มนี้อยู่ต่างจังหวัด โอกาสที่จะหาซื้ออาหารแบบตะวันตกมีน้อยเพราะมีห้างสรรพสินค้าใหญ่ๆ อยู่ไม่กี่แห่ง อีกทั้งอาชีพของมารดาของนักเรียนรับราชการและรัฐวิสาหกิจซึ่งมีรายได้ค่อนข้างจำกัด โอกาสที่จะซื้อหาอาหารแบบตะวันตกมารับประทานทุกวันจึงมีข้อจำกัด ซึ่งส่วนใหญ่จะพบเห็นแต่อาหารไทยในท้องถิ่นทั่วไป เช่น แกงเผ็ดต่างๆ ผัดผัดผัดเผ็ด อาหารประเภทยำ ส่วนอาหารแบบตะวันตกมีราคาแพงทั้งด้านปริมาณและด้านเศรษฐกิจ ไม่เหมาะกับคนไทยซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของกุลวดี (2539:81) เรื่องปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารฟาสต์ฟู้ดส์ของนักเรียนม.6 ในกทม.พบว่านักเรียนรับประทานอาหารฟาสต์ฟู้ดส์เป็นอาหารมีอว่ามากกว่าจะเน้นบริโภคเป็นอาหารมื้อหลัก

6. ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดจะเข้รากับพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทย

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดฉะเชิงเทราในด้านเพศ ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และรายได้ของครอบครัวกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยในเรื่องประเภทอาหาร ความบ่อยของการรับประทาน สถานที่ที่รับประทาน โอกาสในการรับประทาน และจำนวนมื้อที่รับประทาน พบว่า รายได้ของครอบครัวของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยบางประเภท ความบ่อยของการรับประทาน สถานที่ที่รับประทาน และโอกาสในการรับประทาน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ประเภทอาหาร

จากการศึกษาพบว่ารายได้ของครอบครัวของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยบางประเภทดังนี้ (1) แกงใส่กะทิ ได้แก่ แกงมัสมั่น (2) ต้มยำ ได้แก่ ต้มยำปลา ต้มยำรวมมิตรทะเล (3) ต้มใส่กะทิ ได้แก่ ต้มข่าไก่ (4) ผัดจืด/ผัดเผ็ด ได้แก่ ผัดคะน้าปลาเค็ม ผัดพริกขิง (5) ยำ ได้แก่ ยำหนังหมู ยำเนื้อย่าง (6) เครื่องจิ้ม ได้แก่ น้ำพริกขี้หนือ น้ำพริกกุ้งสด หลนปลาร้าทรงเครื่อง (7) อาหารว่าง ได้แก่ ข้าวเกรียบปากหม้อ (8) ขนมไทยชนิดนุ่ม ได้แก่ ขนมฟักทอง ขนมมันสำปะหลัง ขนมเล็บมือนาง ขนมเหนียว ข้าวต้มมัด ขนมเม็ดยอด (9) ขนมไทยชนิดกรอบ ได้แก่ ขนมดอกจอก กล้วยฉาบ เปือกฉาบ ซึ่งจากการวิจัยพบว่า รายได้ของครอบครัวของนักเรียนมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนคือ 12,835.88 บาท อาจกล่าวได้ว่านักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้มีฐานะทางเศรษฐกิจระดับปานกลาง รายได้ของครอบครัวมีอิทธิพลต่อการเลือกซื้อและการบริโภคอาหารในครอบครัว เช่น ครอบครัวของนักเรียนที่มีรายได้ 15,000 บาทและมากกว่า รับประทานอาหารได้หลากหลาย เช่น แกงมัสมั่น ต้มยำรวมมิตรทะเล ผัดคะน้า น้ำพริกขี้หนือ น้ำพริกกุ้งสด ข้าวเกรียบปากหม้อ และครอบครัวของนักเรียนที่มีรายได้ 5,000 – 9,999 บาท รับประทานต้มยำปลา ผัดพริกขิง ยำหนังหมู ยำเนื้อย่าง หลนปลาร้า ขนมฟักทอง ขนมมันสำปะหลัง ขนมเล็บมือนาง ขนมเหนียว ข้าวต้มมัด ขนมเม็ดยอด ขนมดอกจอก ขนมกล้วย กล้วยฉาบ และเปือกฉาบ ส่วนครอบครัวของนักเรียนที่มีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาท รับประทานต้มข่าไก่ จากการศึกษาค้นคว้าพบว่า ครอบครัวที่มีรายได้น้อยรับประทานอาหารได้ 1 ชนิด เนื่องจากมีข้อจำกัดเรื่องรายได้ และจากการศึกษาพบว่ารายได้ของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการรับประทานอาหารบางประเภทและอาหารดังกล่าวเป็นอาหารที่มีสารอาหารครบ 5 หมู่ สอดคล้องกับการศึกษาของเอกสิทธิ์ (2532) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการบริโภคอาหารของชาวอีสานจังหวัด

มหาสารคาม พบว่ารายได้ของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการเลือกบริโภคอาหารตามชอบ และการบริโภคอาหารครบทั้ง 5 หมู่ใน 1 วัน

ความบ้อยของการรับประทาน

จากการศึกษาพบว่ารายได้ของครอบครัวของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยในด้านความบ้อยของการรับประทานอาหารดังนี้ คือ ครอบครัวของนักเรียนที่มีรายได้ 10,000 – 14,999 บาท รับประทานอาหารว่างเป็นบาง ในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น เนื่องจากครอบครัวมีรายได้ขนาดปานกลางและอาหารว่างแบบไทยๆ ราคาไม่แพงมากนัก จึงมีความสามารถที่จะหาซื้อมารับประทานได้บ่อยๆ ซึ่งตรงข้ามกับอาหารว่างแบบตะวันตก เช่น แฮมเบอร์เกอร์ หรือพิซซ่า ซึ่งมีราคาแพงเกินกว่าครอบครัวที่มีรายได้ปานกลางและรายได้ต่ำ จะมาใช้บริการได้ตลอด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กุลวดี (2539: 38) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารฟาสต์ฟู้ด ของนักเรียนชั้นม.6 ในเขตกทม. พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ไปใช้บริการอาหารฟาสต์ฟู้ดโดยเฉลี่ยเดือนละ 1-5 ครั้ง ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่สูงนัก อาจเป็นเพราะข้อจำกัดเรื่องรายได้

สถานที่ที่รับประทาน

จากการศึกษาพบว่ารายได้ของครอบครัวของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารไทยในด้านสถานที่ที่รับประทานอาหารดังนี้ คือ ครอบครัวของนักเรียนที่มีรายได้ 10,000 – 14,999 บาท นักเรียนรับประทานอาหารมื้อกลางวันที่ร้านค้าในโรงเรียนในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่นเนื่องจากครอบครัวของนักเรียนซึ่งมีรายได้ประมาณนี้จัดว่าเป็นรายได้ขนาดปานกลางซึ่งไม่มากนัก และนักเรียนเรียนหนังสืออยู่ที่โรงเรียนจึงต้องรับประทานอาหารกลางวันที่ร้านค้าในโรงเรียนกับเพื่อน ซึ่งวัยนี้เป็นวัยที่มีกิจกรรมสัมพันธ์กับเพื่อนรุ่นเดียวกันมากกว่าบุคคลในวัยอื่นทำให้เรียนรู้การเข้าสังคม การปรับปรุงบุคลิกภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เอื้ออารี แจ่มผล (2533: บทคัดย่อ) พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของวัยรุ่นคือเพื่อนและอาหารในร้านค้าที่โรงเรียนมักมีราคาถูกเหมาะสมกับเศรษฐกิจของครอบครัวของนักเรียน